

منتدی اقرأ الثقافی

ناردانی کوسه لایه تی

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

نزلہ

دقدان و سونہ

نامادہ کردی

سندو محمد سعید

2009

منتدی اقرأ الثقافی

للکتابہ (مکتوبہ) عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

نادابی کونہ لایہ تی

لہ

فورٹان و سونہ ندا

نواد اہی کومہ لایہ تی لہ

قورٹان وسونہ نڈا

نامارہ کردن

نندو المکر عید

نوفد و کرو نو و نلک ہنزا

۲۰۰۹ - ۱۴۳۰

ماڻي لھچايدانھوھي پاڙيزراھوھي نوسينگھي تھفسير

نـاـوـي نـامـيـلـکـه : نادابي کوڙمه لايه تي له قورئان و سوننه تدا
 نـاـوـي نـوـسـهـر : نهوا محمد سعيد
 چـاـپ و بـلاـو کـرـدـنـهـوھي : نوسينگھي تھفسير يو بلاو کردنه و مو
 راکه يانندن / ههولير
 خـسـتـه : نهوزاد کوڙي
 بـهـرگ : له مين مخلص
 ديزاينسي ناوه و هه : عزالدين محمد
 نـوـرـه و سـالـي چـاـپ : ۲۰۰۹ ز- سن ۱۴۳۰ هـ
 تـمـيـراژ : ۲۰۰۰ دانه

له بهرته، مرايعتي گشتي کتبخانه گشتيه کان ژماره ي سپاردني (۷۸۶) سالي ۲۰۰۵ ي دروهني

تـفـسـيـر

يو بلاو کردنه و هه راکه يانندن
 ههولير - شفقامي دادگا - ژير فونتيلى شيرين بالا
 ت : ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
 موبایل : ۰۷۷۰ ۱۳۸۷۲۹۱ - ۰۷۵۰ ۴۶۰۵۱۲۲
 tafseeroffice@yahoo.com
 tafseeroffice@maktoob.com
 altafseer@hotmail.com

www.al-tafseer.com

پێشهکی:

الحمد لله الصلاة والسلام على رسول الله محمد صلى الله عليه وعلى آله وصحبه وسلم.

له نێوان هەردوو کەس، دوو هاوڕێ، دوو کۆمەڵ و دەخوازێ جۆره مامەڵەیهك و هەلس و كەوتێك هەبێ، تا ڕەوپەرەوی کاریان به شیوەیهکی سانا بپروات بەرپۆه. دیاره چۆنیهتی مامەڵە و ڕەفتار لەگەڵ یه کتری تهنها خوای دەرئونس دەیزانی، چ مەنەج و یاسایهك دابنێ، که جوانکاری تیا بێ و مەردومەکان لێك زویر نەبن و پێزی یه کتری بگرن، لەبەر ئەوه بەنده به ئەرکی سەرشانی خوێ زانی، که هەلسێ به ئاماده کردن و هەلبژاردنی ئادابی سەرەکی کۆمەلایهتی ئیسلامی به پێی قورئان و سوننهتی پیغمبەری خوا ﷺ، بۆ ئەوهی ئەم ئاداب و ڕەفتاره جوان و پازاوانه ئیسلام بەرجهستهی خەلك بکری و زیندوو بکریتهوه، چونکه ئەم پڕۆژگاره ئیستادا زۆر له

له خواي به خشنده ده خوازم نه م بهرهمه به چوكم
بۆبكاتمه (صدقه جاريه) و له گوناوه زۆره كانم خوش ببي و
نيهت پاكي و خواويستيم پي به خشي، وام لیبكات كاري
خيروچاكه نه نجام بدهم، مه بهستم تهنها نه وييت.

نہد احمد عبید

٢١/شوال/١٤٢٦هـ

57-0/11/22

نادابى ئىسلامى لى كۆمەلگا

شىۋازى ھەلس و كەوت و پەفتار لى نىو كۆمەلگادا،
پىناسە و ماھىيەت و ناوہ پۇكى گشت پىياز و بەرنامە و
فىكرە يەك بەدەردە خات. ئىسلامىش كە تاكە بەرنامەى
دارىۋراۋ و بىۋىنەى پەرۋەردگارە، خاۋەنى چەند ناداب و
پەفتار و خوۋرە و شىكى شارستانىيەتە، كە لى ھىچ
بەرنامەى تر بەرجەستە ناكرى.

ئەم ناداب و پەفتارە كۆمەلەيتە ئىسلامىيەتە، كە لى
خوارە و دەيان ھىننە سەر سىفرەى باس، پىۋىستە
مىسولمانان بە گشتى و بىۋ دىرىغى و كەم و كورتى لى نىو
خۇيان و كۆمەلدا پىادەى بىكەن و، بىسەلمىنن كە تەنھا
ئىسلامە تاكە بەرنامەى نىو خوار و شارستانىيەت،
بەرنامەيەك نىە خۇى دوۋرە پەرىز كات لى كۆمەلگا و
گۆشە نىگا و وشك بىتە بەرچاۋ.

ئەم ئاداب و ئاكارو پەشتانە ی باس دەکرتن، بەرنامە ی کاری پۆژانە ی مەسولمانە، کە دەبێ و پێویستە پێوە ی پابەند بێت و ئیسلامیکی جوان پیشان بدات، کە خەلک چاوی لێ بکەن.

جا مەسولمان، هەموو قورئانی لەبەر بێت، با (صحیح البخاری و مسلم) ی لەبەر بێت، بەلام لەگەڵ خەلکی و تە ناخۆش و قەسە پەق بوو، هەستە بریندار کەر بوو، نازاری دلی خەلکی دەداو... هتد، ئەوا ئەم قورئان لەبەر کردن و فەرموودە لەبەر کردن هیچ سودی نیە، چونکە قورئان و سوننەت بۆ پیادە کردن هەتا ئێستای ئێستای ئەک بۆ خۆهەلکی ئێشان و تەنها خۆبەدەو.

دیاریشە، کە ئیسلام بە جیهان بۆ بۆوە، بەهۆی ئاكارو پەفتار جوانی بازارگانی مەسولمانەکان بوو، ئەگینا خەلک نەهاتن دیراسە ی ئیسلام بکەن، ئێجا مەسولمان بێن.

ئەم ئیسلام و تەو کردارە، پەوشت و پەفتاری جوانە، پەچاو کەری هەستەکانە، مافدەری مافانە، کەواتە

مسولمانیش دەبێ پەنگدانەوێ ئەم ئیسلامە بێت و نادابەکانی جێبەجێ بکات، وەك لە خوارەوێ باس دەکەین:

- ١- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە گەڵ خوادا.
- ٢- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە گەڵ پێغەمبەری خوادا ﷺ.
- ٣- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە گەڵ دایک و باوکی.
- ٤- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە گەڵ خەزم و نزیکانی.
- ٥- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە میوانداری.
- ٦- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە بەکارهێنانی تەلەفۆن و موبایل دا.
- ٧- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە کاتی نان خواردندا.
- ٨- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە کاتی خواردنەوێدا.
- ٩- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە کاتی سلاوکردندا.
- ١٠- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە کاتی مۆت وەرگرتندا.
- ١١- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە کۆڕ و مەجلیسدا.
- ١٢- ئەدەب و ناکاری مسولمان لە کاتی قسەکردندا.

- ۱۳- نه ده بو ناکاری مسولمان له گالته و سوعبه تدا.
- ۱۴- نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی پیروزی باییدا.
- ۱۵- نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی سهردانی نه خوشدا.
- ۱۶- نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی پرسه و ته عزیه دا.
- ۱۷- نه ده بو ناکاری مسولمان له کاتی پڕمینی و باوه شکدان.

نه دهب و ناکاری مسولمان له گهل خوادا

دیاره گهر چاکه له گهل یه کیټک کرا، نهوا پړزو نه دهب
به رامبه ر به چاکه کاره که ده نویتری، پیو یستیشه پړزو
نه دهبی به رانبهر بنویندری.

له هه موو که سیش شایسته ترو پیو یست تر، پړزو نه دهبی
به رانبهر بنویندری؛ خوای به خشنده یه، که چاکه و
به خشنه کانی نایه ته ژماردن ﴿وَلَا تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا
تَحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النحل ۱۸) نه گهر
هه رچی چاکه ی خودایه بژمیرن، له ژماردن دوا یی نایه ﴿.
نه دهب و ناکاری به رزنواندن به رانبهر به خوای به خشن کار
به م شیوه یه:

۱- به ندایه تی کردنی و په رستی:

نه مهش به وه دیته دی، که به ته وای ملکه چی
فرمانه کانی بیت و به گه وره ی دابنسی له هه موو
کاریکدا.

دیاره پهرستنیش تهنه له نویژو پۆژووو حه‌ج و زه‌کات کورت هه‌لته‌هاتوو، به‌لکو مانا فراوانه‌که‌ی پهرستن نه‌وه‌یه، که مرۆقی مسولمان هه‌ر کارێک نه‌نجام ده‌دات، له‌کاری پۆژانه‌ی له‌گه‌ڵ مال و مندالی، له‌گه‌ڵ هاورێکانی، له‌کرپین و فروشتنی، له‌کاری فهرمانبه‌ری و مامۆستایه‌تی، مه‌به‌ستی پێ پهرزنامه‌ندی خوا بێت و به‌پێی به‌رنامه‌و مه‌نه‌جی شه‌ریعه‌تی خوا بێت.

جا که پهرستن (العبادة) نه‌م مانا فراوان و گشتگیریه‌ی هه‌بێت، نه‌وا خوای به‌خشنده‌ کردویه‌تیه‌ مه‌به‌ستی به‌دیهێنان و هێنانه‌بون، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ٨ الذاریات... من هه‌ر بۆیه‌ جندۆکه‌و مرۆم دروست کرد، تابمپه‌رستن ﴿.

شه‌رع ناسانیش نه‌م فیکره‌یان به‌م گوته‌یه‌ گوزارش کردوو، که ده‌لێن: (النية الصالحة تقلب العادة عبادة... نیه‌ت پاک‌ی و باشی، عاده‌ت و خوو نه‌ریت بۆ پهرستن وه‌رده‌چه‌رخینی، که‌واته‌ نان خواردنمان به‌

مەبەستی بەهێزبون بۆ جێبەجێ کردن و پیاده کردن
فەرمانەکانی خوا، عیبادەتە، خوێندن و فێرخواری بە
مەبەستی خزمەتکردن بە موسولمانان، عیبادەتە،
جیهاد و خۆبەختکردن لە پێناوی بەرزکردنەوهی دینی
خوا، عیبادەتە، لابردنی شتێک لە ڕێگا، کە ئازار بە
موسولمانان بگەیەنێ، عیبادەتە.

پێغه مەبری خوا ﷺ فەرموویەتی: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ
بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ
إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ،
وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا
فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ... بەراستی نەبامدانی
کردەوه کان بە پیتی نیەتەکانە، هەرکەسو بە پیتی نیەتی
خۆیەتی، هەرکەسێ کۆچکردنی بۆ خوا
پێغه مەبرە کە ی بیّت، ئەوا کۆچە کە ی بۆ خوا
پێغه مەبرە، هەرکەسی کیش کۆچە کە ی بە مەبەستی
دەستکەوتنی دنیا بیّت، یان بۆ ئەوهی ژنیەک ماره
بکات، ئەوا کۆچە کە ی بۆ ئەو مەبەستەیه، کە کۆچی
بۆ کردووه)). متفق علیه.

۲- تاعهت و گوږپرايه لى:

گوږپرايه لى خوا به جيبه جیى كړدى فەرمانه كانى و ياسا
به پيږه كانى ديتهدى، هه روه ها به دوركه وتنه وه له و
كارانه دى قه ده غه و حرامى كړدون.

هه ندى له زانايان تاعهت، به به رده وام بون له سر
كارى چاكه و پياده كړدى به رنامه دى خوا راشه ده كهن.

﴿فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ....﴾ (۱۱۲) هود. هه روا خوا

ده فەر موى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا
تَتَزَلَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا

وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (۳۰) فصلت

... نه وانهش كه گوتويانه: په روه ردگارمان خودا يه و له

گفتيان لايان نه داوه و به رده وام بون له سر كارى چاكه؛

فرشته دينه لايان و پييان ده لىن: نه برسن، نه خه

بخون؛ مرده تان لى بى گه يشتونه نه و به هه شتى، كه

به لىنتان پي دراوه. ﴿

تاعه تی خوا به لگه ی راستی خوشیستنه،
سه ریچی و گونا هیش به لگه ی ناراستی خوشیستنه.
گوتراویشه: (إِنَّ الْحُبَّ لَنْ يَحِبَّ مُطِيعٌ... نه و که سه ی
به کیکی خوش بوئ به گوئی ده کات).

خوا به خشندهش به لینی به بنده گوتراپه له
خوشه ویسته کانی داوه، که به هه شتی رازاوه یان
پی به خشیت، وهك ده فره موی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ
وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ

رَفِيقًا﴾ النساء.... هه رکه سینکی به فره رمانی
خودا و نه م پیغه مبه ره بی، ده بیته هاو پی نه وانده خودا
چاکه ی ده گه ل کردون؛ له پیزی پیغه مبه ران.
خودا به رستانی راستی و شهیدان و پیاو چاکان؛ ی
هاو پی یانیکی چاکیشن نه مانه! ﴿

ههروا ده فەرموی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾... (۳۱) آل عمران...
 بلی: ئیوه ئەگەر خوداتان خۆشدهوئ، شوین من کهون،
 هەتا خوداش خۆشی بوین و لە گوناھانشین ببوئ ﴿

۳- شەرم کردن له خوا:

شەرم کردن له خوا له گرنگترین پایە ی ریزو ئەدەبە بەرانبەر بە خوای گەورە.

(الحیاء) شەرم لە زمانەوانیدا مانای پۆشتەیی، هەروا مانای خۆدەرنەخستن، یان رازی نەبونه بە شتێک، کە پیچەوانە ی شەرعی خواپە، یان بە ناشکرا ئەنجام نەدانی سەرپیچی و گوناھوتاوان.

هەندئ لە زانایان پێناسە ی شەرم (الحیاء) یان بەوە کردووە، کە: ڕەوشت و ئاکاریکە بۆ وازھێنان لە کاری ناشیرین و، کە مەترخەمی نەکردن بەرانبەر بە خاوەن ماف. پێغەمبەری خوا ﷺ ئاماژە ی بەوە کردووە، کە شەرم خێرو چاکە ی بەدواوەیە. عیمرانی کوری حەصین -خوای لێی رازی بێ- گوتیوەتی: پێغەمبەری خوا ﷺ

فهرموویه تی: ((الحیاء لا یاتی إلا بخیر)) متفق علیه.

پیغه مبهری خوا ﷺ له فهرمودیه کدا پاشی شهرم
(الحیاء) ده کات و ده فهرموی: ((استحيوا من الله حق
الحیاء، قلنا إنا نستحي من الله يا رسول الله والحمد لله،
قال: ليس ذلك، الإستحياء من الله حق الحیاء: أن
تحفظ الرأس وما وعى، والبطن وما حوى، وتذكر الموت
والبلى، ومن أراد الآخرة وترك زينة الحياة الدنيا، وأثر
الآخرة على الأولى، فمن فعل ذلك فقد استحيى من
الله حق الحیاء...)) وهك پتیویست له خوا شهرم بکهن،
گوتیان: نهی پیغه مبهری خوا، سوپاس بۆ خوا ئیمه
شهرم له خوا ده کهین، فهرموی: نهوها نا. شهرم کردن له
خوا وهك پتیویست نهویه، که سهرت و چاوو گوچکچه و
زمانت له گوناهان پیاریزی، زگت و نهوهی له گهل
زگدایه له گوناهان پیاریزی، ههروا یادی مردن و پرزین
بکهیت، ههرکه سی رۆژی دواپی بوئی و جوانی و پازاوهی
دنیا واز لى بیئى و به سهر دنیا ههلبوئى، جا
ههرکه سی ناوای کرد، نهوا وهك پتیویست شهرمی له
خوا کردوه)) رواه الترمذی عن ابن مسعود.

ئەبۇلەيسى سەمەرقەندى (شەرم)ى بە دوو جۆر داناو و
گوتويەتى: شەرم دوو جۆرى ھەيە:

۱- شەرمىك لەنيوان خۆت و خەلكدا.

۲- شەرمىك لەنيوان خۆت و خوادا.

شەرم كردن لەنيوان و خۆت و خەلك ئەو ھەيە، چاوت
بپارتىزى لەو شتانەى بۆت خەلل نىە تەماشاي بکەيت.
بەلام شەرمى نيوان خۆت و خواى گەورە برىتيە لە
ھەست كردن و پىزانين بە بەخششەکانى و، شەرم بکەيت
سەرىپچى فەرمانەکانى بکەيت.

۴- شوکرانەبۇيرى بەخششەکانى خوا:

سوپاسگوزارى و شوکرانەبۇيرى، يان بەدل، يان بە
زمان، يان بە کردەو دەردەبۇيرى.

شوکرانەبۇيرى بەدل برىتيە لە ھەبونی ھەستى
خىروچاکە نواندن بۆ ھەموو خەلك، چونکە ھەموو
خەلك چا و لەدەستى خوان و خۆشەويستىرین کەس لای
خوا، ئەو کەسەيە بۆ چا و لەدەستەکانى سودمەند بىت.

شوکرانه‌بژی‌ری به‌زمان بریتیه له سوپاس و ستایشکردنی خوا، هه‌روا به‌رده‌وام زی‌کروپارانه‌وه‌و ته‌سبی‌حات کردن.

شوکرانه‌بژی‌ری به‌کرده‌وه‌ش به‌وه دیت‌ه‌دی، که نه‌ندامه‌کانی جه‌سته له جی‌به‌جی‌کردنی فه‌رمانه‌کانی خوا به‌کاربه‌ی‌نریت‌و، سه‌ری‌تی‌چی خوی پی‌نه‌کریت.

دی‌اره شوکرانه‌بژی‌ری نی‌عه‌ته‌تی چاو بریتیه له پاراستنی و دانه‌واندنی له‌ناست نه‌و شتانه‌ی خوا حه‌رامی کردوون، وه‌ک ته‌ماشانه‌کردنی ئافه‌ره‌تی نامه‌چه‌وه‌و گۆ‌فاره‌ پوت و نیم‌چه‌ پوته‌کان و فلیمه‌ بی‌ناپه‌روه‌کان.

شوکرانه‌بژی‌ری زمانیش بریتیه له غه‌یبه‌ت نه‌کردن و دوزمانی نه‌کردن و قسه‌ نه‌هینان و نه‌بردن و تیک نه‌دانی نی‌وان دو‌که‌س و فیتنه‌یی نه‌کردن و هه‌ست بریندارنه‌کردنی خه‌لک و ته‌ریق نه‌کردنه‌وه‌یان.

شوکرانه‌بژی‌ری هه‌یزو تواناش بریتیه له سه‌رخستنی چه‌وساوان و زو‌لم نه‌کردن و خه‌بات و تیکۆ‌شان له‌پیناوی خوا.

شوکرانه بژیتری نیعمه تی دارایی و ده وله مهن دی بریتیه
له یارمه تیدان و کۆمه کی هه ژارو نه داران، به بی منه ت
کردن و به چاو دادانه وه.

خوای گه وره ش ده فره موی: ﴿...لَیْنِ شَکَرْتُمْ
لَا زِیْدَ لَکُمْ وَلَیْنِ کَفَرْتُمْ...﴾ (۷) ابراهیم ... گه
شوکرانه بژیتریم بن بۆتان زیاد ده که م.

۵- رازی بون به قه زاو قه ده ری خواو نارام گرتن له کاتی
به لاو ناخوشیدا:

باشترین وته سه باره ت به قه زاو قه ده ره فره موده که ی
پیغه مبه ره ﷺ، که ناراسته ی ئین عه بیاس ده کات و
ده فره موی: ((یا غلام انی أعلمک کلمات: احفظ الله
یحفظک، احفظ الله تجده تجاهک، إذا سألت فاسأل الله،
وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو اجتمعت
على أن ينفعوك بشيء لن ينفعک بشيء قد کتبه الله
لک، ولو اجتمعوا على أن يضروک بشيء، لن يضروک
بشيء قد کتبه الله علیک، رفعت الاقلام وجفت

(الصحف)... کورپیژگه! جهند و شهیدکت فیژده کهم: دینی
 خوا بیاریژه، خوا ده تپاریژی، خوا بیاریژه، خوا بهره و
 روت دی، گهر داوای شتیکت کرد، تهنه له خوا
 داوابکه، گهر داوای فریا که وتنت کرد که به فریات بی،
 تهنه هاواری خوا بکه، بزانه گهر هموو خه لکی
 کۆبینه وه بیانیه وی سودیکت پی بیه خشن، که خوا
 نهینوسی بی، ناتوان سودت پی بیه خشن، ههروه ها
 هه موی کۆبینه وه بیانیه وی زیانت پی بگه یهن، که خوا
 نهینوسی بی، نهو زیانته پی ناگات، قه له مه کان له
 نوسین هه لگیران و پهراوه کانیش وشک بونه وه (واته:
 قه زاو قه ده ری خوا براوه ته وه). رواه الترمذی وقال:
 حدیث حسن صحیح.

که واته: بابای مسولمان وه که شه ده بو و پێژنواندن
 به رانبهر خوای خۆی، پازیه به هه ر چ شتیک به سه ری
 بیته، که خوا براندوو یه تیه وه پاداشتی شی له سه ر
 و ده گریته وه، هه رگیز ناره زایی به رانبهر به خوا
 ده رنابری، که بۆچی نه م به لآو ناخۆشییه ی به سه ر

هېناۋە، بەلكو دلى بىم نايىمە دەداتمۇە كە دەفەرمۇئى:
﴿...وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٨﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٩﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٦٠﴾﴾ البقرة
... مۇدە بدە بەو كەسانەى خۇپراگرن، ئەو كەسانەى كە
توشى چۆرتمىك دەبن، دەلىن: نىمەش ھەر ئى خواين و
ھەر بۆ لای ئەو دەچىنەۋە، خىروپىرو بەزەبى
پەروەردگارىان بۆ دەبارئى و شارەزا لە پى ئەوانن. ﴿

نه دهب و ناكارى مسولمان له گه ن پيغه مبهري خوا ﷺ

دياره مسولمانى پابه ند به دينى خواو ژيرو له خواترس،
هه ست به و پايدو پرته و پيغه مبهري ده كات، كه له لايه ن
خواى گه وړه و لى نراوه .

هه ست ده كات پيغه مبهري كه هه ر له سه ره تاي ژيانى تا
كو تا ژيانى، خاوه نى په وشت به رزى و قوربانيدان بووه،
هه رده م به خه مى نوممه ته كه يده و بووه، كه خواى به خشنده له
نوممه ته كه ي خو ش ببى و چاوپوشى له گونا هه كانيان بكات.

جا پيغه مبهري ك خواى خاوه ن شكو ده رياره ي بفرموى:
﴿وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلُقِي عَظِيمٌ﴾ (۱) القلم ... به راستى تو ناكارو
په وشتت زور به رزه ﴿﴾. نه مه گه وړه ترين بپروانامه و
مه دالياه بو پيغه مبهري ﷺ، پيوسته پرزى لى بگيرى و
نه دهبى له به رانه ردا بنوئيرى.

پێزگرتن و نه ده ب نواندنیش فەرمانیتکی خوایه، که ده بی گشت بر واداریک پیاده ی بکات و پیغه مبهری له لا خوشه ویست بیت، نه و په پری خوشه ویستی، دهنگی به سهر دا به رزنه کریتته وه وهك خوا (جل جلاله) ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢﴾﴾ الحجرات... نه ی گه لی خاوه ن باوه ران! ناشی دهنگتان سهر دهنگی پیغه مبهر که وی. دهنگیش هینده به رزمه کهن وهك له گه ل یه کترا قسه ده کهن، که کارتان لی پوچه ل بی و خۆتان به خۆتان نه زانن ﴿﴾.

ئه ده ب و پێزنواندن به رانبهر به پیغه مبهری خوا ﷺ به م شیوه یه ده بیّت:

١- گوێرایه لی کردنی پیغه مبهرو شوێنکه وتنی له گشت کاروباره کانی دنیا و ئاخیرهت، خوای گه و ره ده فرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا ءَعْمَالَكُمْ﴾ (۳۲) محمد.

گوپرایه لی کردن و به رفه رمانی پیغه مبه ر، مسوگه ری
به ده شته و سه ریچی کردنی شی، مسوگه ری دوزه خه،
و هك له نه بوهورهیره ده گپریته وه، كه پیغه مبه ری خوا
ﷺ فهرمویه تی: ((كُلَّ أَمْتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ
أَبَى، قِيلَ أَوْ مِنْ يَأْبَى يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي
دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى.... هه موو ثومته تی
من ده چنه به ده شت، مه گهر نه و كه سه ی خوی نه یه وئ
بچیته به ده شت. گوتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا: کی
هه یه نه یه وئ بچیته به ده شت؟ فهرمووی: هه ركه سی
گوپرایه لی و به قسه ی من بکات، ده چیته به ده شت،
هه ركه سیکیش سه ریچی من بکات و به قسم نه کات،
نه وایه وئ بچیته به ده شت)) رواه البخاري.

سه باره ت به شوینکه وتنی پیغه مبه ر له هه موو
کاروباریك، خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ

تُجِبُونَ اللَّهَ فَأَتَيْنَا فِي يُحِبِّكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ....
 (۳۱) آل عمران... بلى: گەر بەراستى خواتان خۇشەدەئى و
 شويىنى من بىكەون، خوا خۇشتانى دەئى و لە
 گوناھىستان خۇشەدەئى.

۲- ھىچ كەس ھىندەي پىغەمبەرى ئازىز، خۇش نەويستى،
 تەنانەت دايك و باوكىش. وانا خۇشەويستى پىغەمبەرى
 نازدار پىش خۇشەويستى دايك و باوك و ھەموو كەسىكە،
 وەك خۇي ﷺ دەفەرمۇي: ((والذي نفسي بيده لا يؤمن
 أحدكم حتى أكون أحب إليه من ولده و والده والناس
 أجمعين... سويىند بەو كەسەي گىاغى بەدەستە، ئىمانى
 ھىچ كامىكتان تەواو نابى، ھەتا منى لە مندالى و
 باوكى و ھەموو خەلك خۇشتر نەويت)) متفق عليه.

كەواتە، ئەو كەسەي پىغەمبەرى ﷺ وەك پىتويست
 خۇشەدەئى، ئەوا ئىمانى تەواو نىدە دەبى چاوبەخۇيدا
 بىخىيىتە ھە.

۳- هیچ کەسی بە سەردارو پێشەواو رابەر و سەرکردهی راستەقینه دانەنری، جگە لە پێغه مبهەر، چونکە خوا ئەوی هەلبژاردوو و نەم نازناوانە هەر لەخۆی دێ. خوا دەفەرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۖ﴾ (۱۱) الأحزاب: ... بێگومان پێغه مبهری خودا سەرمەشقی چاکە بۆ ئێوە و بۆ هەرکەسێ کە بە خودا و پۆژی سەلا هیوادارە و هەر خەریکی یادی خوا یە.

۴- رازی بون و ملکه چی هەر حوکمێک و بریارێک، کە پێغه مبهری خوا براندویه تیهو، وەك خوا دەفەرموی:

﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۖ﴾ (۶۵) النساء: ... نەخیر (وانیە کە خۆیان بە باوەردار پێشان دەدەن) سۆتند بە پەرورەدگارت، بروادار نین، تا تۆ نەکەنە دادوەر لە هەر

ناژوه. دوبهره کیه کی نیوانیندا، له پاشان ههست نه کهز
له دهرویاندا به هیچ بیرا یهك لهو بریاره ی تۆ دوته
ملکه چ نه کهن به ملکه چیه کی تهواو.

نهم حوکمو یاسایه، تا پوژی دواپی، بهرده وامه. بویه
هر کی شهو گرفتیک بیته پیشه وه، ده بی بۆ قورنانو
فهرموده کانی پیغه مبه ر بگه پیریته وه، نهك بۆ یاسای
دهستکردی مروژی عهقل سنوردار. خوی گه وه
ده فهرموی: ﴿... فَإِنْ نَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ
وَالرَّسُولِ﴾ النساء... گهر له شتیک ناکۆک بون و
کی شه هاته پیشه وه، نهوا بۆ حوکمی خواو پیغه مبه ری
بگه پیرینه وه.

۵- خو شویستن و دوستایه تی کردنی شهو که سانه ی
پیغه مبه ری خوا خوشی دهوین، ههروا خوش نهویستن و
دوستایه تی نه کردنی نهوانه ی پیغه مبه ر خوشی ناوین و
ناحه زه پییان. ههروا دلخوش بون بهو شتانه ی
پیغه مبه ر پتی دلخوش بووه، ههز نه کردن بهو شتانه ی

ههزی پهنه کردوه. بۆیه ﷺ فرمویه تی: ((... فإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ... گهر له شتیک قه ده غه م کردن، لی ی دور که ونه وه، گهر فرمانم به کاری کیش کرد بیکه ن، نه وا به پیی تواناتان جی به جیی بکه ن)) متفق علیه.

٦- هه رکاتی ناوی پیغه مبه ر هات، ده بی بگوتری: (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، چونکه خوی به رزو مه زن فرمانی کردوه سه لاواتی بۆ بنیردری وهك ده فرموی:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾^(٥٦)
 الاحزاب... خواو مه لانی که ته کانی سه لاوات نه ده ن
 له سه ر پیغه مبه ر، نه ی که سانی پرواتان هیتا وه سه لاوات
 له سه ری بده ن و سه لامی لی بکه ن به سه لام لی کردنیکی
 گرن گ.

دیاره سه لاواتی خوا له سه ر پیغه مبه ر وه سفو سه ناو
 باس کردنیه تی به چاکه له ناو کۆمه لی هه ره به رزی

مہ لاتی کدہا، سہ لاواتی مہ لاتی کدہ، ترا کردنیاتہ بزی
لہ لای خوا.

۷- زیندو کردتہ وہی سوتہ تہ کانی پیغہ مہدر، وہ کدہ پیش و
سیواک و هاوشیوہ کانی و گہ یاندنی بانگہ وازہ کھی بہ
خہ لک، ہدروا خو دروختنہ وہ لہو شتانہی ثہو لہ
دیندا نہ یکردوہ، خوا دہ فہ رموی: ﴿... وَمَا ءَانَكُمُ
الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَكُمُ عَنْهُ فَأَنْتَهُوا ۗ﴾... الحشر
... ثہوہی پیغہ مہدر ہیناویہ تی لہ حوکم و یاسا و
ناکاری جوان و ہریگرن و جیبہ جی بکن، ثہو شتانہ ش
کہ لیتان قہ دہ غہ دہ کات مہیکہن و وازی لی بہینن ﴿...
خویشی ﷺ دہ فہ رموی: ((علیکم بسنتی و سنتہ
ال خلفاء الراشدين المہدیین، عَضُوا عَلَیْهَا بِالنَّوَاجِذِ،
وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ... دہ ست
بہ ریبازو سونہ تمہوہ بگرن، ہدروا دہ ست بہ رپو
شوینی خہ لیفہ سہرپاستہ کانم بگرن، بہ ددانہ کان
بیگرن، نہ کدہ لہ کارویاری دیندا، شت دابہینن،
چونکہ ہمہو شت داہینانیک لہ دین گومرایی و

سەرلیشواویه)) رواه أبو داود والترمذي وقال حديث حسن صحيح.

خاتوو عانیشه گوتویه تی: پیغه مبه ری خوا
 فەر مویه تی: ((من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه
 فهو رد... هه رکه سی له م کاره ی دینمان، شتیک
 دابهینی که له دینه که دا نه بیته، نهوا نهو شته
 داهیتراوه قبول نهو ره ده کریته وه)) متفق علیه.

۸- له کاتی سهردانیکردنی له قهبره که ی و مرگه وته که ی،
 نابیی ده نگ بهرز بکریته وه و ژاوه ژاوه ده نگ بکریت،
 به لکو ده بی به نه ده بو ریزه وه و به ده نگیک ی نزم
 سه لامی لی بکرئ. خوی گه وه ده فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
 النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
 لِبَعْضٍ...﴾ (۲) الحجرات... نه ی گه لی خاوه ن باوه پان!
 ناشی ده نگتان سه رده نگ ی پیغه مبه ر که وی. ده نگیش
 هیتنه بهرز مه که ن، وه له گه ل یه کتردا داخپون؛ که
 کارتان لی پوچه ل بی و خوتان به خوتان نه زانن.

نه ده بو ئاکاری مسولمان

له گه ل دایک و باوک

شاراوه نیه دایک و باوک بو پینگه یاندنی رۆله کانیاو نه و غوونی کردن له پیتناو بهر ژه وه ندیه کانیاو چه نده ها زه حمه ت و ناخۆشی و موعانات دیته ریگایان، ههروه ها به تهنگ سۆزو خۆشه ویستی رۆله کانیاوه دین، به تایبته دایکی به سۆز، که زه حمه ت و ئازاری زۆر ده بینئ بو پهروده کردنی مندا له کانی، له بهرانه ر ئهم موعاناته ش ته نها خوا ی گه و ره پا داشتی شایسته ی خۆی ده داته وه.

جا له بهرانه ر چاکه کانی دایک و باوک پتویسته رۆله کان وه فادارو به نه مه ک بنو، چاکه کار بن له گه لیانداو مافه کانیاو نه فه وتینن، خوا ی گه و ره ده فه رموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهَٓا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَٰنًا﴾. پهروده ر دگارت فه رمانی دا، جگه له و که سی دی مه په رستن، سه باره ت به

دایک و بابیش چاکه بکه ن. ﴿٣٢﴾ الإسراء ﴿٣٢﴾

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حُسْنًا... نِيَمَهُ مَرْثَمَانَ

پاسپارد، لہ گہل داکو بابی خوی چاکہ بکا (۸) العنکبوت﴾

چاکہ کاری لہ گہل دایکو باوک بہ گویرہی نہم شادابو
ناکارانہی خوارہوہ دیتہ دی:

۱- گویراپاہ لئی کردنیان لہ چاکہ دا: گویراپاہ لئی دایکو باوک
لہ خو شہ ویستیہوہ سہرچاوہ دہ گریٹ، ہیچ شتیک لای
دایکو باوک نہوہ ندہ زہ حمہ ت نیہ، ہیئندہی سہریٹچی و
گویراپاہ لئی نہ کردنی پو لہ کانیان، دیارہ نہمہش دہ بیٹہ
شازاردانی دلیانو، پو لہ کانیان دہ بنہ (عاق) واتہ:
شازاردہری دلئی دایکو باوک، کہ لہ گوناہہ گہورہ کانہ.

عن عبدالله عمرو بن العاص قال: قال رسول الله
ﷺ: ((الكبائر: الإشراك بالله، و عقوق الوالدين، وقتل
النفس، واليمين الغموس ... گوناہہ گہورہ کان بریتین
لہ: هاوبہش دانان بو خوا، شازاردانو سہریٹچی دایکو
باوک، کوشتنی کہ سیک بہ ناحق، سویندی بہ درؤ)) رواہ
البخاری.

لەم فەرموودهیه‌دا دواى هاوێڵ پڕیاردان بۆ خوا
نازاردان و سەرپێچی دایک و باوک بە گوناوه گه‌وره‌کان
دانراوه، بە‌لام گوێڕایه‌ڵیکردنی دایک و باوک ده‌بێ له
چاکه‌کاریدا بیت، نه‌ک له گوناوه‌تاوان، چونکه ((لا
طاعة بشر في معصية الله، إنما الطاعة في المعروف ...
له سەرپێچی‌کردنی فرمانه‌کانی خوا، نابێ به‌گوێی
هیچ که‌سێ بکری، به‌لکه‌ به‌گوێ‌کردن له چاکه‌کردنه))
رواه أحمد والبخاري ومسلم.

جا کاتێک دایک و باوک داوا له‌ پۆله‌کانیان ده‌که‌ن
هاوێڵ بۆ خوا پڕیار بده‌ن، یان تاوانێک بکه‌ن، نابێ
گوێڕایه‌ڵیان بکه‌ن، به‌لام ده‌بێ چاکه‌یان له‌گه‌ڵدا بکه‌ن،
وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ
تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا
فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا... نه‌گه‌ریش هانیانداى شتى بکه‌ی
به‌شەریکم که خۆت هیچی لێ‌نازانی، فرمانیان به‌جێ
مه‌هێنه، له دنیا‌دا به‌خۆشی له‌گه‌ڵیاندا بژی ﴿١٥﴾ لقمان ﴿

ئەو چاکە کردەنی کە خۆی گەورە لەم نایەتە باسی
 دەکات دەبێ بەردەوام بێت و نابێ توندوتیژیان لەگەڵدا
 بکەری بە بەهاندەیی ئەوەی مۆشریکن، بەلکو دەبێ
 ڕۆڵەکان جەخت لەسەر مسوڵمانبونیان بکەن، ئەمەش
 بە کردەوێ جوان و زمان شیرینی و نەرم و نیاپی لە
 (صحیحین) دا هاتوو، لە عبداللهی کۆری مەسعودەو
 کە گوتویەتی: سألت النبی ﷺ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى
 اللَّهِ تَعَالَى، قَالَ: ((الصَّلَاةُ عَلَى وَقْتِهَا، قُلْتُ ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ
 بَرُّ الْوَالِدَيْنِ، قُلْتُ ثُمَّ أَيٌّ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ...
 پرسیارم لە پیغەمبەر کرد، خوا چ کردەوێیەکی
 پێخۆشە، ئەویش فەرموی: نوێژکردن لە کاتی خۆی،
 گوتم: پاشان چی دی؟ فەرموی: چاکە نواندن لە گەڵ
 دایک و باوک، گوتم: پاشان چی دی؟ گوتی: خەبات و
 تیکۆشان لە پێناوی خوا)).

نابێ گوتراوەییان بکری لە بەشودانی بەزۆرو ژن
 هێنانی بەزۆر، کە کچ و کۆر پێی پازی نین، یان نابێ
 بەقسەیی ئەوان، پیاو خێزانەکی تەلاق بدات، ئەوەتا

سەبارەت بەم مەسەلەیە پرسیار لە عومەری کۆری خەتتاب (خوا لێی رازی بێ) کرا، گەر باوکێک بە کۆرە کە ی گوت هاوسەرە کە ی تە لاق بە دات، نێمام عومەر فەرمووی تە لاقی نە دات، چونکە گۆتێرا یە لێ لە چاکە کاریدا دە بێت.

٢- نابێ بەرانبەر دایک و باوک ناپەرە زایی و وەرپس بوون دەربەرێ، کە داوای شتێک لە پۆلەکانیان دەکەن خوای گەورەش دەفەرموێ: ﴿... فَلَا تَقُلْ لِمَا أَنْفٍ وَلَا نَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا...﴾ هەرگیز ئۆفیشیان پێ مەلێ و تێیان مەخوێ و بە زمانی خۆش بیان دوینە ﴿٢٣﴾ الإسراء ﴿﴾

کەواتە لە کاتی داواکردنی هەر شتێکیان دەبێ بە زمانێکی شیرین و قسە ی جوان وە لایمی داواکاریەکانیان بدیتێ وە، ئەمەش فەرمانی خوای گەورە یە، هەر وەها لە کاتی داواکاریان و شە ی (تۆف) کە نیشانی ناپەرە زایی یە، لە بەرانبەریان نە کڕێ، نابێ پۆلەکان دەنگیان بە سەر دایک و باوکیان بەرز بکەن وەو نابێ بە سوک

له کاتی پوونکردنه وهی شتیځدا، یان پوونکردنه وهی دین، ده بی به شیوازیکي جوانو به سۆزو میهره بانی بۆیان روون بکړیته وه.

ههروه ها دهیی بالی ملکه چی و سۆزیان بۆ رابخهین و
دوعای خیریان بۆ بکهین، وهك خوای گهوره
ده فەرموی: ﴿وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا... بهی فیزی
بیانخه ژیر بالی بهزهیی و بلی: نهی پهروه دگارم! وهكو
نه مان منیان به شلکی پینگه یاند، تۆش وه بهر
بهزهیی خۆتیاخه ﴿٢١﴾ (الإسراء)

دوعا کردن بویان له دواى مردنيان سوديان پي ده گات و پلهيان له به هشت بهرز ده کات وهك پيغه مبهري خوا وَاللّٰهُ ده فرموي: ((اِنَّ اللّٰهَ - عَزَّ وَجَلَّ- لَيَرْفَعُ الدَّرَجَةَ لِلْعَبْدِ الصّٰلِحِ فِي الْجَنَّةِ فيقول: يارب! اَتى لي هذه؟ فيقول: يا ستغفار ولدك لك.. خواى گه وره له به هشت

پلہی بے ندہی چاک بہرز دہ کاتہوہ، نہویش دہ لئی: نہی
پہروہ ردگارم! نہم پلہیہم لہ کوئی بسو؟ نہویش
دہ فہرموی: بہوئی داوای لیخوشبونی کورہ کہتہ بۆتۆ))
رواہ أحمد والطبرانی فی الأوسط ورجالہما رجال الصحیح
عن أبي هريرة.

ہد رکہ سیکیش لہ کاتی زیندووی دایک و باوکید
نہیتوانی بی چاکہیان لہ گہلدا بکات با لہ دوای مردنیان
چاکہیان لہ گہلدا بکات، نہویش بہ پارانہوہ لہ خوای
گہورہ کہ لہ گوناہیان خوش بیت.

۳- لہ نادابی چاکہ کردن لہ گہل دایک و باوک نہوہیہ
پہیمان و ہسیہ تنامہ و پاسپاردہیان جیبہ جی بکری،
گہر تاوان و گوناہ نہبوو، ہدروہا پیزی ہاورپیکانیان
لہ دوای مردنیان بگیری و سہردانیان بکری.

پیغہ مہریش ﷺ دہ فہرموی: ((إِنَّ أَمْرَ الْبِرِّ صَلَۃُ
الْوَلَدِ أَهْلَ وَدَّ آبِيهِ... بَاشْتَرِينَ چاکہ نہوہیہ، کور
ہاموشوی برادر و دوستانی بکات و پیزیان بگری))
رواہ مسلم عن عبد الله بن عمر ؓ .

له فهرموودهیه کی تر دا ها تووه عن مالک بن ربیعۃ الساعدي قال: ((بینما نحن جلوس عند رسول الله ﷺ إذ جاء رجل من بني سلمة فقال: يا رسول الله! هل بقي من برّ أبيّ شيء بعد موتهما؟ فقال: ((نعم الصلاة عليهما، والإستغفار لهما، وإنفاذ عدهما من بعدهما، وصلة الرحم التي لا توصل إلا بهما، وإكرام صديقهما)) رواه أبو داود والحاكم في المستدرک (١٥٥/٤) وقال: صحيح على شرط الشيخين، ولم يخرجاه، وقال الذهبي: صحيح.

٤- ده بێ پۆله كان له بهردهم دايك و باوكدا به شيوهيه كي جوان و لايهق و پێك دابنیشن، خۆيان دوورخه نه وه له بێ موبالاتی وهك قاچ درێژکردن و قاچ له سهر قاچ دانان و دهست ههڵبڕین بهرامبهریان، نابێ له بهردهم نهواندا پۆله كان پال بکهون، یان خۆیان پرووت بکه نه وه، یان به قاقا پێ بکه نن، وه نابێ له کاتی پۆیشتن دا پێش باوک بکه ون و نابێ له پێش نه و دابنیشن و نابێ به ناوی خۆیان بانگ بکړین، وهك له فهرمووده ی

پیغه مبهردا ﷺ هاتووه: ((عن أبي هريرة أن النبي ﷺ رأى رجلاً معه غلام، فقال للغلام: من هذا؟ قال أبي، قال: فلا تمس أمامه، ولا تستسب له، ولا تجلس قبله، ولا ادعه باسمه)) رواه ابن السني وعبدالرزاق في مصنفه (۱۳۸/۱۱) وقال حبيب الرحمن الأعظمي معلقاً: (والحيث أخرجه البخاري في الأدب المفرد).

۵- پتویسته له کاروباریاندا یارمه تیان بدری و شتیان بۆ ههلبگیرئ، چونکه زۆر ناشیرینه و بی پێزییه، گهر له گهڵ باوک به پێگادا برۆی و باوک شت ههلبگیرئ و کوپ به دهست به تالی بپروات و هیچ ههله نه گری. ههروهها کچیش به هه مان شیوه له پێک و پێککردنی مالددا ده بی یارمه تی دایکی بدات.

۶- ده بی سومعه دی دایک و باوک پیا ریزری نه مهش به وه دیته دی که پۆله کان زیان به خه لک نه گه یه نن و خراپه کار نه بن له گه لیاندا، تا وه کو خه لکیش به ربه رچی خراپه کارییه کانیا ن نه ده نه وه به جنی سودان و دل بریندار کردن.

نابیی جنیو به دایک و باوک بدری، که له گوناوه
گهوره کانه، جنیودان به دایک و باوک به وه دهیی که تو
جنیو به دایک و باوکی دژه کهت بدهی و نهویش جنیو به
دایک و باوکی تو بداته وه، وهک پیغه مبهری خوا ﷺ
ده فهرموئ: ((من الکبائر شتم الرجل والديه)) قالوا: یا
رسول الله! وهل یستم الرجل والديه؟ قال: ((نعم یسبُ
أبا الرجل فیسبُ أباه، ویسبُ أمه... له گوناوه
گهوره کان نه وهیه، مرؤف جنیو به دایک و باوکی بدات،
گوتیان: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ! کهس ههیه جنیو
به دایک و باوکی بدات؟ فهرمووی: به لئی، نهو کهسه
جنیو به باوکی به رامبه ره کهی ده دات، نهویش جنیو به
باوکی نهو ده دات، هه روا جنیو به دایکی ده دات،
نهویش جنیو به دایکی ده دات، نهویش جنیو به دایکی
نهو ده دات)) متفق علیه.

تییینی: له گه ل باسکردنی نه ده ب له گه ل دایک و باوکان،
هه ندی له پاداشتی چاکه کاری له گه ل دایک و باوک و
هه ندی له سزاکانی خراپه کارانیان ده کهین:

یه کهم: پاداشته کان:

١- به پلهی یه کهم ده بن چاکه له گهل دایک بکری، چونکه بههشت له ژیر پی یهوه دهست ده کهوی، روی الإمام احمد عن المقدام بن معد یکر، عن النبي ﷺ قال: **إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُم بِأَمْهَاتِكُمْ ... إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُم بِأَمْهَاتِكُمْ ... إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُم بِأَبَائِكُمْ ... إِنَّ اللَّهَ يُوصِيكُم بِالْأَقْرَبِ** فالأقرب) رواه ابن ماجه من حديث عبدالله بن عياش. عن جاهمة مرفوعاً: (أَلْزَمَهَا، فَأَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ أَقْدَامِهَا) رواه الإمام احمد والنسائي (صحيح) صحيح الجامع (١٩٢٤) ورواه البخاري في الأدب والطبراني.

٢- دایک و باوک سه چاوهی بههشت و دۆزخ و ره زامه ندی خوی گه وره به ره زامه ندی نهوانه وه بهسترا وه ته وه، وه که له فهرمووده دا هاتوه: روی ابن ماجه عن أبي أمامة أن رجلاً قال: يا رسول الله! ما حق الوالدين علي ولدهما؟ قال: ((هما جنتك ونارك)). وروی الترمذي عن ابن عمرو بن عاص: أن رسول الله قال:

((رضا الرَّبِّ فی رضا الوالد، و سخط الرَّبِّ فی سخط الوالد)) ورواه ابن حبان ، انظر السلسلة الأحادیث الصحیحة رقم (۵۱۶) ورواه الحاکم فی مستدرکه (۱۵۲/۴) وقال: صحیح علی شرط مسلم.

۳- له دنیا دا بهر هکته ده که ویتته ته مهن و وه چه و رزقه وه، وهک پیغه مبهری خوا وَعَلَّاهُ ده فهرموی: ((من سده أن یمد له فی عمره، ویزداد فی رزقه، فلیبر والدیه، ولیصل رحمه)). رواه أحمد عن أنس، وه ده فهرموی: ((من بر والدیه طوی له، زاد الله فی عمره)) رواه أبو یعلی والطبرانی والحاکم (وقال: صحیح، وأقره الذهبی والأصبهانی عن معاذ بن أنس.

۴- چاکه کردن له گهل دایک، ده بیتته مایه ی سرینه وه ی گونا هو تاوان، (روی الترمذی عن ابن عمر أن رجلاً أتى النبی فقال: یا رسول الله! إني أصبت ذنباً عظیماً، فهل لی من توبة؟) (فقال: (هل لك من أم؟) قال: لا، قال: (هل لك من خالة؟) قال: نعم، قال: فبرها... ثبین عومدر گوتویه تی: پیاو یك هاته لای پیغه مبهر وَعَلَّاهُ و گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا! گونا هیکی گه وره م

کردوه، ئایا بۆم ههیه تهویه بکهه؟ پیتغه مبهه وَعَلَى اللَّهِ
 فهرمووی: دایکت ماوه؟ گوتی: نه خیر، فهرمووی:
 خوشکی دایکت ماوه؟ گوتی: به ئی، فهرمووی:
 کهواته چاکه له گهڵ نهودا بکهه)). رواه الحاکم بالفاظ
 متقاربة وقال: صحيح الإسناد.

دووهه: سزاکان:

۱- ئازاردانی دلی دایک و بارک له گوناوه گهوره کانه و
 ده بیته مایه ی خهشی خواو ته ماشانه کردن به چاری
 ره همت له پۆزی قیامه تدا، ههروا هۆیه که بۆ نه چونه
 به ههشت له (صحیح) ی بوخاری و موسلیم دا هاتوه
 عن أبي بكر قال: قال رسول الله وَعَلَى اللَّهِ ((ألا أنبئكم
 بأكبر الكبائر؟)) قلنا: بلى يا رسول الله قال:
 ((الإشراك بالله وعقوق الوالدين)) وكان متكئاً فجلس
 فقال: ((ألا وقول الزور)) فما زال يكررها حتى قلنا
 ليته سكت. ههروهه پیتغه مبهه وَعَلَى اللَّهِ
 ده فهرمووی: ((ثلاثة لا ينظر إليهم يوم القيامة: العاقه
 لوالديه، والمرأة المترجلة، الديوث، وثلاثة لا يدخلون

الجنة: العاق لوالديه والمدمن الخمر، والمثان بما أعطى))

رواه النسائي عن عبدالله بن عمر.

٢- ئازاردەری دایک و باوک لە دنیادا تۆڵە و سزای

لە دەسه‌نرێتەوه‌و بۆ ڕۆژی قیامەت دواناخێ، وەك

پێغه‌مبەری خوا دەفەرموێ: ((كُلِّ الذَّنْبِ يُؤْخِرُ اللَّهَ

مَاشَاءَ مِنْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَقَقَ الْوَالِدَيْنِ، فَإِنْ

اللَّهُ يَجْعَلْهُ لِصَاحِبِهِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا قَبْلَ الْمَمَاتِ... خَوَا

سزای هەموو گوناهێ، ئەوهی حەز بکات، بۆ ڕۆژی

دوایی دواوەخات، تەنها ئازاردانی دایک و باوک نەبێت،

خوا لە دنیا بەر لەمردنی بابای ئازاردەری دایک و باوک،

سزای دەدات.)) رواه الحاكم والأصبهاني عن ابي بكرة.

کەواتە مسوڵمانی بە ڕێژ

زۆر ناگاداریه، زۆر بترسێ، زۆر هۆشداریه نەكهی دڵی

دایک و باوكت بپه‌نجینی و ئازاریان بدهیت، ئەگینا وەبەر

هه‌ره‌شه‌كان ده‌كه‌وی و په‌نجه‌پۆ ده‌بیت، نوێژو ڕۆژه‌كانت

دادت ناده‌ن و چاكه‌كانت به‌تال ده‌بنه‌وه، له دنیا‌ش له‌گه‌ڵ

دایک و باوكت چۆن په‌فتار بكه‌یت، تۆش ئاوات له‌گه‌ڵ

ده‌كرێتەوه‌.

نه ده بو ناکاری مسولمان له گه ل خزم و نزیکانی

کاتیک نیسلام هات بایه ختیکی زوری به خزمایه تی و پته و کردنی په یوه ندیه کانی نیوان که سرکارد، هانی مسولمانانیدا که نه م په یوه ندیه پهره پی بده نو توکمه ی بکه ن. خوی گه وره ش فرمان به مسولمانان ده کات، که خویان بیاریزن له خودو ورخستن و پچراندنی په یوه ندیه کان نیوان خزم و که سوکار نه وه تا ده فرمانوی: ﴿...وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي سَاءَ لُونَهُ وَالْأَرْحَامُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء ۱) ... نیین کثیر له رافه ی نه م نایه ته دا ده فرمانوی: به واتای خوتان بیاریزن له پچراندنی خزمایه تی و سهردانی نه کردنیان، به لکو ده بی چاکه یان له گه ل دا بکه نو نه م (صلة) یه به جی بهیتن ﴿...﴾.

(قرطبی) گوتویهتی: میللهت هاودهنگن له سەر ئه وهی که په یوهندی خزمایه تی (صلة الرحم) واجبه و پچراندنی حه رامه. ئه وه تا ئه سماء له پێغه مبه ری خوا پرسیار ده کات، که ئایا سەردانی دایکی بکات و ئهم (صلة)یه به جی بهیتری؟ پێغه مبه ریش ﷺ فەرمووی: ((نعم صلي أمك) رواه البخاري ومسلم وأبو داود وأحمد. جا پێغه مبه ر فەرمانی پێکرد که سەردانی بکات هه رچه نده دایکی ئافره تیکی بی باوه ر (کافره).

دیاره وشه ی (الأرحام) که له قورئاندا هاتوه ناویکه به کار دێت بۆ گشت خزم و که سوکارو به بی جیاوازی نیوان مه حره م و نامه حره م. (تفسیر القرطبی).

جۆره کانی خزم و که سوکار (صلة الرحم)

خزم دوو به شی هه یه: گشتی و تاییه تی.

خزم به گشتی: ئه وه یه که له لایه ن دینه وه یه کتری ده گرنه وه له مافه کاندا، که پێویسته به جی بهیتری ئه ریش به خۆشه ویستی و پشتگیری کردینه ن ئامۆژگاری کردنیان و

زیان پێ نه گه یاندنیان و داد گه ری کردن له نیتوانیاندا و به تیمار کردنی نه خۆ شیه کانیان و مافه کانی مردو، وه کو شوشتیان و نوێژ له سهر کردنیان دیته دی.

به لām خزم به تاییه تی: بریتیه له خزمایه تی له لایه نی دایک و باوکیه وه، که پتویسته مافه تاییه تییه کانیان به زیاده وهش جیبه جی بکری، وه کو نه فقه دان و سهر دانی کردنیان به مه بهستی له نه حوال پرسینیان و فه رامۆش نه کردنیان له هیچ مافی کدا، وه ک له مافه گشتیه کان جه ختی له سهر کراوه.

دیاره چاکه کردن و سهر دانی کردنی خزم به پله ی یه که م دایک و باوک ده گریته وه، ئنجا خوشک و برا، ئنجا به پتی نزیکتر له یه کتری، وه ک له فه مووده ی پیغه مبه ردا هاتو وه: ((عن أبي هريرة أن رجلاً سأل النبي يا رسول الله أيُّ الناس أحقُّ منِّي بحسن الصحبة: فقال رسول الله ﷺ: أمّك، قال الرجل: ثم من؟ قال: ثم أمّك، قال: ثم من؟ قال: ثم أمّك، قال: ثم من؟ قال: ثم أبوك)) رواه البخاري ومسلم وابن ماجه وأحمد وابن حبان.

فقال رسول الله: ((أَمَّكَ وَأَبَاكَ، وَأَخْتِكَ وَأَخَاكَ، ثُمَّ
الْأَقْرَبُ فَلِأَقْرَبٍ، ثُمَّ مَوْلَاكَ الَّذِي يَلِي، ذَاكَ حَقٌّ وَاجِبٌ وَ
رَحْمٌ مُّوصُولَةٌ)) أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي السَّنَنِ الْكُبْرَى ١٧٩/٤،
وَأَبُو دَاوُدَ فِي سَنَتِهِ (٥١٤٠).

له چا که کردن له گدلّ خزم و که سوکار نه وه یه، گهر
که سیک مال و سامانی هه بوو، ویستی صه ده قه و خیر بکات
پتویسته له خزمه کانی ده ده ست پی بکات، نه وه تا کاتیک
نه بوطه لهی نه نصاری ده یه وی زه ویه کدی له پیناوی
خوای گه وه به خشّ، نه ویش ده یخاته به ده سستی
پتغه مبه که نه و بیه خشّته وه، به لام پتغه مبه پی
ده فهرموی: ((وَإِنِّي أَرَى أَنْ تَعْطَهَا فِي الْأَقْرَبِينَ))، واته:
واده بینم که له نیو خزمه کانتدا بیه خشیه وه. نه بوطه لهش
گوتی: واده کهم نهی پتغه مبه ری خوا، جا نه بوطه له
به سهر خزمه کانی و کوره مامه کانی دابهش کرد، بوخاری
و مسلم و أبوداود و دارمی و مالک و احمد گیراویه تیانه وه.

له فهرمووده یه کی تر دا هاتوه، که صه ده قه کردن به خزم
دوو جوړه: صه ده قه یه و گه یاندنی صیله ی ره همه، عن

سلمان بن عامر عن النبي قال: ((الصدقة على المسكين صدقة، والصدقة على ذي الرحم إثنان: صدقة وصل))
 اخرجہ أحمد والترمذي والنسائي وابن ماجه والدارمي
 والمحکم وصححه ووافقه الذهبي.

تەنانەت گەر خەزم و کەس و کار هەموشویان نەدەکردو
 چاکمیان نەبوو، خۆیان دوور دەخستەوه، پێویستە
 مسوولمانی مولتەزیم سیلهی رەحمی خۆی بەجێ بهێنێ و
 پاداشتی خوایی و پشتگیری خوای گەورە و پلەبەرزی لە
 قیامەت لە دەست نەدات. عن عمرو بن شعيب عن أبيه
 عن جده قال: ((جاء رجل إلى رسول الله فقال: يا رسول الله
 أنا كافئهم، فقال ﷺ: (لا) إذن تتركون جميعاً، ولكن جُدْ
 بالفضل، وصلهم فإنه لن يزال معك ظهير من الله - عزَّ
 وجل - وما دمت ذلك)) رواه أحمد (٢/٢٠٨، ١٨١)، قال
 الهيثمي: وفيه حجاج بن أرطاة وهو مدلس، وبقيّة رجاله
 ثقات ﴿مجمع الزوائد (٨/١٥٤)﴾.

له فەرموودەیکێ تر دەفەرموێ: عن أبي هريرة عن
 النبي قال: ((من أراد أن يُشرف له بنيانه ويرُفع له

الدرجات يوم القيامة فليصل من قطعه، وليعط من حرمه، وليعق عمن ظلمه، وليحلم عمن جهل عليه»
تاریخ بغداد (۲۱/۴) الکامل (۱/۱۰۰) لابن عدی، عن برّ
الوالدین لابن الجوزی (۲۷۱).

هروها پاداشتی صده قدمو خیر به خرمینک، که
در ایستیت ده کات نهیتی پاداشته کمی له خرمینکی تر باشتره
وهك پیتغمبدری خوا ده فرموی: ((إِنَّ أَفْضَلَ الصَّدَقَةِ
وَالصَّدَقَةُ عَلَى ذِي الرَّحْمِ الْكَاشِعِ)) أخرجه أحمد (۳/۴۰۲)،
والدارمی (۱۶۷۹) عن حکیم بن حزام بسند حسن، أنظر
صحيح الجامع (۱۱۱۰)، وفي مجمع الزوائد (۳/۱۱۶) عزاه
لأحمد وللطبراني في الكبير وقال: إسناده حسن.

دیاره چاکه کردن له گهل خرم و کس و کارو سهردانی
کردنیان ده بیته مایهی بهره کمت له عومرو مالو مندالو
رزقو پوزی، وهك له فرموده کانی پیتغمبدره هاتووه
فرمان ده کات نمو کسهی دهیوی حالی باش بیت و لهش
ساغو رزق زور بیت، که نه مه مانای بهره کمت و زیاد بوونی
عومره، با چاکه له گهل خرم و کس و کاری بکات و

سردانیان بکات، وهك ده فدرموئ: ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُمِدَّ اللَّهُ فِي عَمْرِهِ وَيَزِيدَ فِي رِزْقِهِ فَلْيَصِلْ رَحْمَهُ)) رواه البخاري ومسلم وأحمد عن أنس.

له گپرانده به کی نه بو هوږه پیره دا ده فدرموئ: ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَبْسُطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ: فَلْيَصِلْ رَحْمَهُ)) رواه البخاري (۵۹۸۵) وعنده في الأدب المفرد (۵۷) والبيهقي في شعب الايمان (۲۱۸/۶).

خاتو عايشه ده فدرموئ پيغه مبهري خوا فدرموويه تي: ((صَلِّ الرِّحْمَ وَحُسْنَ الْخُلُقِ وَحُسْنَ الْجَوَارِ يُعْمَرَنَّ الدِّيارَ، وَيَزِيدَنَّ فِي الْأَعْمَارِ)) أخرجه أحمد (۲۶۶/۶).

صيله ي ره حميش گهر تنها به سه لام کردن بيت به جي ده گديه نري، وهك پيغه مبهري خوا ده فدرموئ: ((صَلُّوا أَرْحَامَكُمْ وَلَوْ بِالسَّلَامِ)) حسن، القضاعي في الشهاب (۶۵۳-۶۵۴). أنظر الصحيحة للألباني (۱۷۷۷).

به لام گهر مسولمان صيله ي ره حم به جي نه هيني و له گهل خرم و کس و کاری چاکه کار نه بي و سردانیان نه کات، نه دا خواي گه و ره به هه شتي لي حرام ده کات و ناچيته

بههشته وه، وهك پيغه مبهري خوا ده فهرموي: ((لا يدخل الجنة قاطع)) رواه البخاري ومسلم وأبوداود والترمذي وأحمد وابن حبان من جبير بن مطعم.

هروه ها ده فهرموي: ((الرحم شجنة من الرحمن فمن قطعها حرّم عليه الجنة)) رواه أحمد (۱/۱۹۰)، و بنحوه عند الحاكم (۴/۱۵۷) عن سعيد بن زيد (الشجنة: عروق الشجر المتشابكة).

ته ناندت خوي گه وره کارو کرده وهی نهو که سانه قبول ناکات که صيلهی رهم به جي ناهيئن، وه به خشى خوى به سهرياندا ناباريئن و بي به شيان ده کات.

عن أبي هريرة أن رسول الله قال: ((إن أعمال بني آدم تُعرض كل خميس ليلة الجمعة، فلا يقبل قاطع الرحم)). رجال ثقات كما في مجمع الزوائد (۸/۱۵۱)، وهو عند أحمد في مسنده (۲/۴۸۴).

وعن عبدالله أبي أوفى قال: قال رسول الله: ((إن الرحمة لا تنزل على قوم فيهم قاطع رحم)). للبيهقي (۷۹۶۲). فانظر مجمع الزوائد (۸/۱۵۱).

له کوتاییدا بایزانیی که چاکه کردن له گدل خرمو کسوکار
سردانی کردتیا (ده) خسلمتی جوانی لی دیتدی:

۱- رهمهندی خوی لی بهدمست دههتری، چونکه خوی
گهوه فرمانی به صیلهی رهم کرده.

۲- خوشی و شادی و دلخوشی ده کهویته نایانهوه، له
فرموده شدا هاتوه: (باشترین کردهوه، دلخوشکردنی
برواداره) نه مهش له (سلسله الصالحة للالبانی
۱۴۹۴) دا هاتوه.

۳- فرشته کان پیی دلخوش ده بن.

۴- له لایه ن مسولمانانهوه ستایش ده کری.

۵- ئیبلیس خفته پی ده خوات.

۶- به ره کهت ده کهویته ته مه نیهوه.

۷- به ره کهت ده کهویته رزق و رۆزیهوه.

۸- مردوه کانی پیی دلخوش ده بن، چونکه بابو باپیران به

صیلهی رهم دلخوش ده بن.

۹- خوشه ویستی پی زیاد ده بیت.

۱۰- دوی مردنی پاداشتی زیاد ده بی، چونکه که باسی

ده کمن به چاکه دوعا خیری بۆ ده کمن.

نەدەب و ئاكارى مەسۇلمان

لە مەسۇلمانلاردا

پەزىلەتلىك مەسۇلمان لەو قەرزمانانە، كە پەزىلەتلىك مەسۇلمان
 خۇدا ﷻ داکۆكى لى كۆرۈۋە، لە گەل ئيمان بە خواو پۇزى
 دوايى جوت كۆرۈۋە، وەك دە قەرزمان: ((من كان يؤمن
 بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه... ھەركەسى بىرۋاي بە
 خواو بە پۇزى دوايى ھەيە با پەزى مەسۇلمان بە گەزىت)).
 رواه البخاري (۱۳/۸) و رواه مسلم (۷۵/۷۴).

مەسۇلمانلار چەند ئادەب و ئاكارىكى ھەيە، پەزىلەتلىك
 باباى مەسۇلمان پەزىلەتلىك بەكەت:

۱- پەزىلەتلىك و داۋاكارى مەسۇلمان بە پەزىلەتلىك
 دۇخۇشەيە بە جەننەتلىك.

۲- پەزىلەتلىك مەسۇلمان بە پەزىلەتلىك گەش و خەندەۋە
 بە خەتەتلىك بەكەت، ھەروە ھەلە شەيئەكى گۇنجاۋو
 لەبار دابىرە، شەيئە ئادەستى پەزىلەتلىك بەكەت، بۇ
 نەستە لەخە ھەلەسان كاتى ديارىكار و دابىرە.

گەر مال گونجاو نەبوو، مالدەكە گچكەو تەسك بوو،
ئەو كاتە دەكرى لى ئوتىل ژوورى بو تەرخان بكرىو
بەكرى بگىرى.

باباى مىوانىش نابى لى دلى خوى بگرى، كە لى ئوتىل
ژورى بو گىراو، چونكە ھەموو كارىك بەپىتى تواناو
گونجانە، ((لا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْساً إِلَّا وَسْعَهَا)) نەك
سەغلەتى و زەھمەتى، لى ئىسلامىشدا نابى مرؤف زىان
نە بەخوى و نە بە خەلكى تر بگەيەنى ((لا ضرر ولا
ضرار)).

۳- باباى مىوان گەر لى مالى ھاورپىكەى مايەو،
پىويستە لى گەل باباى مىواندار كاتى دەرچونى دىارى
بكات و لى گەلى لى مال بچىتە دەرەو، دىارىكردى
كاتىش بو ئەو، تە مىواندار لى كاتى خوى دوانەخرى،
ھەروا كاتى ھاتنەو مالىش دىارى بكن، نەبادا باباى
مىوان پىش مىواندار بچىتەو مال.

۴- لى ئەدەب و ئاكارى مسوئلمان نى، كە باباى مىوان
بەپىئىزن و مۆلەتى خاوەن مال لى مال دەر بچىت،

شتیکی جوان نیه خاوهن مالّ بچیتته ژوری میوان،
کهچی بابای میوان بهیچ ناگاداری نهو ده‌رچو بیّت.

٥- بابای میوان له سێ رۆژ زیاتر نه‌مینیتته‌وه، نه‌بادا
بییته مایه‌ی بارگرانی و له‌کارکردنی خاوهن مالّ.
پیغه مبه‌ر علیه‌السلام ده‌فرموی: ((الضيافة ثلاثة أيام فما زاد
فصدقة... میوانداری سێ رۆژه، گهر له‌وه زیاتر بیّت
نه‌وه خیره)) متفق علیه، مه‌گهر خاوهن مالّ سور بیّت
له‌سه‌ر زیاتر مانه‌وه‌ی میوان.

٦- نابێ خاوهن مالّ، نیش به‌ میوان بکات، چونکه
ده‌بیته مایه‌ی زه‌حمه‌ت و ناخۆشیی بۆ میوان، هه‌روا
نه‌مه‌ پێزو نه‌ده‌ب نیه به‌رانبه‌ر به‌ میوان، هه‌روا
کارێکی ناجوامێرانیه.

٧- له‌ نه‌ده‌ب و پێزگرتنی میوان نه‌وه‌یه، که به‌و شی‌وازه
قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکری، که دلی پێ‌خۆش بییّت، هه‌روا
خۆش‌حالی به‌هاتنی ده‌ربهری و له‌ حال و نه‌حوالی و
که‌س و کاری پرسیار بکری، هه‌روا له‌به‌رده‌می میوان
نابێ باسی ده‌ستکورتی و نه‌داری بکری، یان له‌به‌رده‌می

ئهودا نابێ خۆ له منداڵ توپه بکری، یان له منداڵ
بدری، نه بادا به گومانێ خۆش نه هاتنی شهو لیک
بداتهوه.

٨- پێزگرتنی میوان له لایه خواردنهوه، به پیتی دارایی و
هه بهوویی به، نابێ له توانا به دهه خواردنی بۆ ئاماده
بکری، که خاوهن ماله له هه هری قهرزار بپیتهوه، چونکه
نه سلی مه بهست روخۆشی و گوشتار جوانیه، له ئیمامی
نه وزاعی یان پرسی: پێزگرتنی میوان چیه؟ نه ویش
گوتی: روخۆشی و قسه خویشی. به لام گهر خاوهن ماله
دارا بوو، با خواردنی باش بۆ میوان ئاماده بکات به بێ
زیاده پۆیی کردن.

٩- له کاتی نان خواردن، نابێ خاوهن ماله، پیش میوان
دهست له نان خواردن ههلبگری، چونکه میوانه که شهرم
دایده گری و نه ویش دهست هه لده گری، که هیشتا تیر
نه بووه، گهر خاوهن ماله زوو تیر بوو، با خۆی به
کهوچکه کهیدهو به خافلینتی، که میوانه که دهست بکات،
شهو بهردهوامه له نان خواردن.

همروها دهی خاوم مال ناگاداری میوان بی،
 خواردنی بۆ تیبکات، نهبادا نهو کهسه شهرم بکات،
 وهك له فرموده‌ی پیغه مبه‌ر ع دا هاتوه، که ئه‌ین
 عوممر گوتویه‌تی: پیغه مبه‌ری خوا ع فرمودیه‌تی:
 ((اذا وضعت المائدة فلا يقوم رجلٌ حتى ترفع المائدة،
 ولا يرفع يده وإن شبع حتى يفرغ القوم، وليعذر فإن
 الرجل يُخجلُ جليسه، فيقبض يده، وعسى أن يكون له
 في الطعام حاجة)) سنن ابن ماجه، ج ۲، ص ۱۰۹۶.

واته: گهر سفره‌ی نان پاخرا، با هیچ که‌سیک
 هه‌لنه‌ستی، هه‌تا سفره‌که هه‌لده‌گرن، با ده‌ست له نان
 هه‌لنه‌گرێ، نه‌گهر چی تیریش بویی، هه‌تا میوانه‌کان له
 خواردن ده‌بنه‌وه، با له خواردنه‌که که‌میک زیاتر بخوات،
 چونکه به ده‌ست هه‌لگرتنی نه‌و که‌سه‌ی له ته‌نیشتی
 دانیشتوه به شهرم داده‌خات و نه‌ویش ده‌ست
 ده‌کیشته‌وه، که ره‌نگه هیشتا ماویه‌تی تیر بیی.

۱۰- پێش نان خواردن و له کاتی نان خواردن باسی شتی
 وانه‌کرێ، که میوان پێی ناخۆشه‌و بیزی لێ ده‌پێته‌وه

ئارەزوی پێدەگیرئ، وەك باس نەکردنی (نەخۆشی،
پشانهو، مشک و جورج و...هتد).

١١- ھەروەھا لە ریزگرتنی میوان ئەوێ، کە بە
خۆشحالیەو بە گوێشە شیرین بەپێ بکری و داوای
کەردن نازایی لێ بکری لە ھەبوونی کەمتەرخەمی.

ئەدەبىي ئاكارى مەسئۇلمان

بەكارھىنانى تەلەفۇن و مۇبايل دا

گوۋچكە بەخشىشكى ھەستىارو گۈنگە، كە خوا بە
بەندەى خۇى بەخشىو، ئەم دەزگايەش دەبىى لە
گوۋبىستىنى شتى خراپ و نابەجىى بپارىزىن و، نەھىلەن بە
بىستىنى قسەى ناشىرىن و نابەجىى و ھەرام، بىيىتە شايتە و
بەلگە لەسەرمان لە پۇژى دوايىدا.

دىارە تەلەفۇن و مۇبايل لە پۇژگارى ئەمپۇماندا بۆتەى
پىۋىستىيەكى بەلگەنەويست، كە دەبىى بەشىۋەيەكى
دروست و بەجىى بەكاربەيتىرى، كە كاريگەرى خراپى لەسەر
كۆمەلگە نەبىيت.

جا ھەندى ئاداب و ئاكارو پەۋش ھەيە بۆ بەكارھىنانى
تەلەفۇن و مۇبايل، كە پىۋىستە مەۋقىى مەسئۇلمانى
پاستەقىنە پابەندى بىت و جىبەجىى بكات، كە
ئەمانەن:

- ۱- که تەلەفۆن دەکەن، دەڵێن: (تەلەفۆن...السلام
علیکم...من (قلام)) شتجا چاکو چۆنی دەکەیت.
- ۲- پەچاوکردنی باروودۆخی نمو کەسالتەن کە پەسوەتەلێان
پێوە دەکەیت، تەلەفۆن کە کاتی تۆستۆ کاتی کارکردن و
وەک کاتی بەیاتییەکی تێو، یان لە شەری درەنگ
وەخت، یان کاتی کە دەزانی وەختە کە وەختی تۆستۆ،
تەلەفۆن بکەیت.
- ۳- لەکاتی تەلەفۆن کردندا، تۆستۆ بە قەسە تەلەفۆن
تەلەفۆن کە مەشغول تەکەیت، تەلەفۆن کە خەڵکێک
هەبن، بیاتەوی پەسوەتەلێت پێوە بکەن، یان یەلەفۆن
پەسوەندی نمو کەسالتەن بکەن، کە تەلەفۆنیان بۆ
دەکەیت....
- ۴- بۆ حالەتی پێتۆست تەلەفۆن تەکەیت، وەک
سەردانی نەخۆشێک، یان خێرچاکیێک، یان
قەسەکی گەنگ، هەروا تەلەفۆن تەکەیت، نامێرتکی
گالەو سوعەت، یان هەرسان کردنی خەڵک...

۵- لەكاتىك لە ئاودەستى، ۋەلامى مۆيايل مەدەۋە،
چونكى شۆيىنىكە شياۋى قسە كىردىن نىيە...

۶- بۇ پىۋىستى نەبىت لە شۆيىنە گىشتىيە كان ۋەك ناو
پاسو رىم ۋۆتۆمبىل ۋۆرگىگى قوتابخانە
نەخۇشخانە كان، مۆيايل بەكارمەھىتە.

۷- ئەو مۆيايلانەى كامىرايان تىدايە، نابى بەبى مۆلەتى
ھىچ كەسى ۋىنە بگىرى، نابى ۋىنەى ئافرىتان بگىرى،
كە دوايى ۋەك ھەپەشە بەرانبەر بە كەسانىيان بەكارىيان
دىنن، ھەرچەندە ئەمە لە پەۋشەتى مۇسلىمانى پابەند
بە دىنى خوا ناۋەشىتەۋە..

۸- لەسەر دايك ۋە باۋكانى ھۆشيار بەدىنى خوا، كۆپۈ
كچانىيان لەم ئامىرە ئاگادار بىكەن ۋە لايەنە خراب ۋە
باشەكانىيان بۇ پون بىكەنەۋە ۋۆنمايىيان بىكەن، كە بۇ
چ شىتە بەكارى بەھىتن ۋە بۇ چ شىتە بەكارى نەھىتن.

ئه ده بو ئاکاری مسوئمان له کاتی نان خواردن

له کاتی نان خواردن چهند رهفتاریک هیه ئیسلام دایناوه، که پتویسته به مندالو گهروهوه پیادهی بکهن:

أ- شوشتنی دهسته کان پیش نان خواردن:

وهك پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمویه تی ((بركة الطعام الوضوء قبله والوضوء بعده: بده که تی خواردن له وه دایه، که له پیش نان خواردن دهست بشوری و له دوا ی نان خواردنیش))^(١).

ههروه ها ئه نه س ده لئی: گویم له پیغه مبهری خوا بوو ﷺ ده یفرمو: ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَكْثُرَ اللَّهُ خَيْرَ بَيْتِهِ فَلْيَتَوَضَّأْ إِذَا حَضَرَ غِذَاؤُهُ وَإِذَا رَفَعَ: هه که سیك پیی خوشه خێرو بییری ماله که ی زۆر بی با ده ستنویژ هه لگری (مه بهستی

(١) رواه ابو داود والترمذي عن سلمان الفارسي.

دهست شوشتنه) گهر خواردنه که ی بۆ ئاماده کراو، وه که هه لگیراش))^(١).

ب- ناوی خوا هیتنان له کاتی دهست کردن به خواردن.

ئهمهش وهك پێغه مبه‌ر فەرمانی کردووه، که خاتوو عانیشه -په‌زای خوای لسی‌بی- گوتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمویه‌تی: ((إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى. فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ: نَهْكَرُ بِهِ كَيْتَكَ لَهُ ثَبْرَهُ خَوَّارْدَنِي خَوَّارْدَ، بَا نَاوِي خَوَّارْدَنِي وَبَلَّيْ: (بِسْمِ اللَّهِ)، نَهْكَرُ لَهُ سَهْرَه‌تَاوَه‌ لَهُ بیری چوو ناوی خوا بیئنی، بَا بَلَّيْ (بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ) واته: به‌ناوی خوا له سه‌ره‌تای خواردنو کۆتاییه‌که‌ی))^(٢).

ئیمام نه‌حمده‌و غه‌یری نه‌ویش ده‌گێڕنه‌وه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ إِذَا أَكَلَ أَوْ شَرِبَ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ: گهر پێغه‌مبه‌ر خواردنیکی بخواردایه، یان

(١) رواه ابن ماجه والبيهقي.

(٢) رواه ابو داود والترمذي.

شلهیه کی خوارد بوایه، ده یفه رمو: سوپاس بۆ شه و خوایهی که خواردن و خواردنه وهی پی به خشین و ئیمه ی کرد به مسولمان)).

ج- که خواردنێکی بۆ هاته بهردهم په خنه ی لی نه گری: شه وشیان سیفه تی پیغه مبهری نازیزمانه، وهک بوخاری و موسلیم له شه بو هورهیره وه ده گیرنه وه، که گوتیه تی: ((ما عاب رسول الله ﷺ طعاماً قط: إن اشتهاه أكله، وإن كرهه تركه: پیغه مبهری خوا هه رگیز عه یب و په خنه ی له خواردن نه گرتوه، گه ره زی لی بوایه نه بخوارد گه ره زی لی نه بوایه نه شه خوارد، وازی لی نه هینا)).

ئه م سیفه ته به رزه ی پیغه مبه ر ﷺ، هه ست پاگرتن و پیژانی نیتی به رامبه ر به و که سه ی خواردنی بۆ ناماده ده کات، تا ته ریق نه بیته وه، له چیش ت ناماده کردن سارد نه بیته وه.

نهمهش وهك موسليم له عومهرى كوپرى نه بى سهله
رهزاي خويان لى بى ده گيرپته وه، عومهر ده لى: (كُنْتُ
غَلَامًا فِي حِجْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَكَانَتْ يَدِي تُطَبِّشُ فِي
الصُّفْحَةِ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ "يَا غَلَامُ سَمَّ اللَّهُ وَكُلُّ
بَيْمِينِكَ وَكُلُّ عَمَّا يَلِيكَ: مَنْ دَلَّ بَوْمٌ لَكَ سَهْرًا رَشِيًّا وَ
چاوديري پيغه مبهري خوا، له كاتى نان خواردن ده ستم بهم
لاو نهم لاي قاپه كه ده گيرپا، پيغه مبهري خوا پى گوتم:
(رَوِّلْهُ! له كاتى نان خواردن ناوى خوا بينه، واته بللى
(بسم الله) و به ده ستم راست بخو له پيش خو ته وه بخو)).

نەمەش لەبەر ئەوەی زیانی تەندروستی هەبێت و نیشانەیەکی لووت بەرزێ و فیزیە. پێغەمبەریش ﷺ، کە بوخاری لە ئەببە جەیفە و هەبب کوری عبدالله دەگیرێتەوه، فرمویەتی: ((لا أكل متکناً: بە پال کەوتنەوه خواردن ناخۆم)). موسلیم لە ئەنەسەوه

ده گپرتنه، که وتویه تی: ((رأیت رسول الله ﷺ جالسا مقيعا ياكل تمرأ: پیغه مبهری خوام بینیوه به دانیشتنه وه خورمای ده خوارد.))

و- له کاتی نان خواردن و اباشه قسه بگری:

موسلیم له جابره وه رهزای خوای لیبی ده گپرتنه وه: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَأَلَ أَهْلَهُ الْأُدْمَ، فَقَالُوا: مَا عِنْدَنَا إِلَّا حَلْ، فدعا به فجعل ياكل منه ويقول: نِعَمَ الْأُدْمُ الحَلْ، نِعَمَ الْأُدْمُ الحَلْ: پیغه مبهری خوا داوای له خیزانه کدی کرد، که پیخوری بو بیی، وتیان تهنه سرکه مان هیه، جا داوای سرکه دی کرد بوی بیی. که هینایان دهستی کرد به خواردنی و ده یفه رمو: باشتین پیخور سرکه یه، باشتین پیخور سرکه یه).

به لام که قسه ده گری، نه وکه سدی خواردنی له دهم دایه، با خواردنه کدی قوت بدات، تنجا قسه بکات، یان که خواردنی له دهم دایه و قسه ده کات، با ده ست به ده میسه وه بگری، تا خواردنی ناو ده م به دهر نه که وی، چونکه

به ده ركه و تنی خواردنی ناو دهه، ده بیته هۆی بیژبونهوه
 قیژکردنهوهی بهرامبه ره که، ههروه ها نه هیلێ خواردن به
 لیوو ده میهوه بنوسی، پیویسته دهسته سپ (کلیسنکس)
 به کاریتی بۆ خاوتن کردنهوهی لیوو ده می له کاتی نان
 خواردندا.

ز- گهر میوانی یه کێک بووی، وا باشه دواى تهواو بوون
 له نان خواردن دوعا بۆ خاوهن ماله که بکهیت:

نهبو داود و ترمذی له نههسهوه دهگیرنهوه: ((أَنْ النَّبِيَّ
 ﷺ جَاءَ إِلَى سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ، فَجَاءَ بِخُبْزٍ وَ زَيْتٍ فَأَكَلَ، ثُمَّ
 قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَ أَكَلَ طَعَامَكُمْ
 الْإِبْرَارُ، وَ صَلَّيْتُ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ ... بَيْغَه مبهه چوو بۆ لای
 سه عدی کوپی عوباده، جا ناو و رۆنی زهیت و (نهحه دو
 ته به رانی ده لێن میوژیان) بۆ هینا، بێغه مبهه ناو
 میوژه کهی خواردو، پاشان دوعای بۆ کردن فهرموی: پۆژوه
 وان له لاتان پۆژو بشکیتنی، پیاوی چاک خواردنتان بخوات،
 فریشته کانیش رهحه تتان به سهردا ببارین)).

ح- گەر یە کێک لە خۆی گەورەتری لە گەڵ بوو، یە کسەر
ئەو دەست بە نان خواردن نەکات:

وهك موسليم له كتيبي (صحيح)ی دا له حوزهیفهوه
دهگيرپتتهوهو ده‌ئى: ((كُنَّا إِذَا حَضَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
طَعَامًا لَمْ نَضَعْ أَيْدِيَنَا حَتَّى يَبْدَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَيَضَعُ يَدَهُ:
گەر لە گەڵ پێغه‌مبەری خوا نامادەى خواردنێك بووباین،
هیچ کامێکمان دەستمان بە نان خواردن نەدەکرد، تا
پێغه‌مبەری خوا دەستی بە نان خواردن نەکردبایه)).

کەواته له مائیش، که خیزان بەیە‌ک‌ه‌وه نان ده‌خۆن،
هه‌تا باوک که سه‌رۆکی خیزانه، ده‌ست به‌ خواردن نە‌کات،
با منداڵه‌کان پیش ئەو، ده‌ست به‌ نان خواردن نە‌کەن،
کەواته ده‌بێ منداڵان وا رابه‌ینرێن پیش باوکیان ده‌ست به
نان خواردن نە‌کەن.

ع- نيعمه‌تى خوا، به‌ تاييه‌تى خواردن به‌ که‌م دانه‌نرێ:

وهك موسليم له ئه‌نه‌سه‌وه ده‌گيرپتتهوهو ده‌ئى: ((كان
رسول الله ﷺ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا لَعَنَ أَصَابِعَهُ الثَّلَاثَ وَقَالَ إِذَا
سَقَطَتْ لُقْمَةٌ أَحَدَكُمْ فَلْيَأْخُذْهَا وَلْيَمِطْ عَنْهَا الْأَذَى وَلْيَأْكُلْهَا

ولا يدعها للشيطان. وامرنا ان نَسَلَتِ الْقِصْعَةَ، وقال (اُنْكُم
لاتدرون في أي طعامكم البركة: گہر پیغہ مہری خوا
خواردنی بخواردایہ، ہدر سنی پہنجہ کانی دہلیسیہ وہ، جا
فہرمویہ تی: نہ گہر پاروویہ ک نان لہ دہستان کہوتہ سہر
زہوی، با ہدلی گریتہ وہ و نہو پیسیہ ی، کہ پیوہ ی دہنووسی
پاکی بکاتہ وہ و بیخوات، با بۆ شہیتانی بہجی نہ ہیلئی.
ہدروا پیغہ مہر فہرمانی پی کردووین، کہ قاپی خواردنہ کہ
ہیچی تیا نہ ہیلین و ہہمووی بخوین، فہرمویہ تی: ئیوہ
نازانن لہ چ خواردنی کدا بہرہ کہ تی تیڈایہ).

ئه ده ب و ئا کاری مسوئمان له کاتی خواردنه و هدا

۱- له کاتی ئا و خواردنه و یان هه ر شله یه کی تر ناوی
خوا بهیترئ، که خواردراوه ش، سوپاسی خوا بکری و،
به سئ جار بخوریته و ه:

وهك ترمذی له ئیبن عه بیاس، ره زای خوا ی لی بی،
ده گیر پیتته و ه، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ فره مویه تی: ((لا
تشریوا واحدا کَشْرَبِ البعیر. ولكن اِشْرَبُوا مَثْنی وثلاث،
وَسَمُوا إِذَا انْتُمْ شَرِیتُمْ، واحمدوا إِذَا رَفَعْتُمْ ... وهك حوشر
به یه کجار ئا و، یان هه ر شله یه کی تر مه خۆنه و ه. به لکو به
دوو جار، یان سئ جار بیخۆنه و ه. سئ جار خواردنه و ه که ش،
ده بی له نیتوانیان له ده ره و ه ی جام و په رداخه و ه هه ناسه
به ده یت وهك پیغه مبه ر ﷺ ئاوا ی کردو و ه، ئه نه س
وتویه تی: ((أَنْ رَسُوْلُ اللهِ كَانَ یَتَنَفَسُ فِی الشَّرَابِ ثَلَاثًا)
رواه احمد (۲۱۱/۳). له کاتی خواردنه و ه یدا ناوی خوا

بێنن، واته بلین: (بسم الله)، که خواردیشتانهوه سوپاسی
خوا بکهو بلین (الحمد لله)).

فوو نه کردن له ئاو خواردنهوه:

له کاتی ئاو خواردنهوه، نابێ فو له ئاوه که بکریت
(ئهبو سه عید گوتهیه تی: پیغه مبهری ﷺ خوا: ((نهی عن
النفخ في الشراب... قهده غدی کردووه فو له خواردنهوه
بکریت)) رواه الترمذی (۱۸۸۷) و صححه.

ب- پر نه کردنی گهده له خواردن و خواردنهوه:

وهك نيام نهحمده و ترمذی و غهیری تهوانیش
ده گیرنهوه له پیغه مبهری خواوه ﷺ، که فهرمویه تی:
((ما ملا آدمی وعاء شراً من بطنه، بحسب ابن آدم
لقيمات يقمن صلبه، فإن كان لأبد فاعلاً، فثلث لطعامه و
ثلث لشرابه، وثلث لنفسه... ناده میزاد هیچ کیسه یه کی
له سکی خراپتر پر نه کردووه، بو ناده میزاد به سه چه ند
پاروویدك بخوات، تا پشتی پی رابگیری، گهر ئاواشی
نه کرد، با سکی بکات به سی به شهوه، سی یه کی بو

خواردنو، سێیه کی بۆ خواردنهوه، سێیه کی تری بۆ
هه ناسه)).

ج- خواردنو خواردنهوه به پۆیشتن و دانێشتنهوه:

یه کێ له ناداب و ناکاری خواردنو خواردنهوه نهوهیه،
هه کێ به پۆیشتنهوه به پارهستان و به دانێشتن خواردن
بخورێ و خواردنهوه بخورێتهوه. (نهوه تا (ابن عمر)
گوتیهتی: (کنا علی عهد رسول الله ﷺ ناکل ونحن
نمشی... له سهردهمی پیغه مبهه ﷺ به پۆیشتنهوه
خواردنمان دهخوارد) سنن ابن ماجه ٢، ص ١٠٩، جا گهر
به پۆیشتنهوه جائیز بیت، نهوا به پارهستانهوه له پیشترو
دروستره.

ههروهها پیغه مبهه ﷺ به پارهستانهوه ئاوی
خواردۆتهوه وهك ئیبن عههباس گوتیهتی: ((أتین النبی
بدلو من ماء زمزم فشرب وهو قائم... دهولکه یدک ئاوی
زه مزه م بۆ پیغه مبهه هینا، نهویش به پارهستانهوه
خواردیهوه)) متفق علیه .

ھەرۋەھا ئىمام عدلى كە ئاويان بۆ ھىناۋە، دەستو دەم و چاۋ شوشتو، ئىنجا بە راۋەستانوۋە بەرماۋەى ناۋەكەى خواردۆتەۋە، پاشان گوتوبەتى: خەلكانىك ھەن پىيان ناخۆشە بە راۋەستانوۋە ئاۋ بخورىتەۋە، بەلام پىغەمبەر ئاۋاى خواردۆتەۋە (بە راۋەستانوۋە، ۋەك من بە راۋەستانوۋە خواردەۋە).

عن علي عليه السلام (انه صلى الظهر ثم قعد في حوائج الناس في رحبة الكوفة حتى غسل وجهه ويديه، وذكر رأسه ورجليه، ثم قام فشرب فضله وهو قائم، ثم قال: إن ناسا يكرهون الشرب قائماً، وإن النبي صنع مثل ما صنعت) أخرجه البخاري في الصحيح (۸۱/۱۰)^(۱).

(۱) مصابيح السنة للإمام البغوي، المجلد الثالث، ص ۱۷۵.

تہدہب و نکاری مسولمان

لہ سلاو کردندا

سلاو کردن چندن یاساو ناداییکی ہدیہ، کہ دہبی ہزانری:

ا/ خوی گہورہ فہرمائی کردوہ بہ سلاو لہیہ کتری کردن:

وہك دہفہرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا
غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا...^۴

النور ۲۷) ... مدچنہ ناو خانوویک (مالیک)، کہ ہی خوتان
نیہ، تا رینگہتان پی نہدری و سلاو لہ نہہلی نہو مالہ
دہکن ﴿

ہدروہا دہفہرموی: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ
أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَرَكََةً طَيِّبَةً...^۵

النور ۶۱) ... گہر چوونہ ہمر مالیک سلاوی خوا لہسر
خوتان بکن، کہ پیروزو پاک و باشہ ﴿

پێغه مبه‌ریش ﷺ فەرمویه‌تی، که موس‌لیم له نه‌بوهوره‌یره ده‌گیرته‌وه: ((لا تدخلوا الجنة حتى تؤمنوا ولا تؤمنوا حتى تحابوا أولا أدلکم علی شیء إذا فعلتموه تحاببتم؟ أفشوا السلام بینکم... تا باوه‌رنه‌هێتن ناچنه به‌هه‌شت، نیمانیشتان ته‌واو نابێ، تا یه‌کتریتان خو‌ش نه‌وی. نایا شتیکتان پێ بلێم گهر بیکه‌ن یه‌کتریتان خو‌ش بو‌ی؟ سلّو له یه‌کتری بکه‌ن)).

ب/ چۆنیه‌تی سلّو کردن له یه‌کتری:

پێویسته‌ خو‌مان و مالّ و مندالمان به‌مجۆره سلّو بکه‌ین، که ئیسلام بو‌ی دایناوین، نه‌ویش به‌م شیوه‌یه: نه‌وه‌ی که سلّو ده‌کات ده‌لێ: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) به‌رامبه‌ره‌که‌شی له‌وه‌لامدا ده‌لێ: (علیکم السلام ورحمة الله وبرکاته) نه‌مه‌ش به‌ گوێره‌ی فەرموده‌ سه‌حیحه‌کانی پێغه‌مبه‌ره وه‌ک ئه‌بو داود و ترمذی ده‌گیرنه‌وه. له‌ عومرانی کو‌ری حصین ره‌زای خوایان لی‌بێ ده‌لێ: پیاوی‌ک هاته‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ، گو‌تی: السلام علیکم، پێغه‌مبه‌ر وه‌لامی

دایہ وہو پاشان پیاوہ کہ دانیشٹ و پیغہ مبر فہرموی ((دہ))
 واتہ (دہ) چاکہ ی بۆ نووسرا، پاشان پیاویکی تر ہاتہ لای
 گوتی: السلام علیکم ورحمة الله، وہ لآمی سلاوہ کہی
 دایہ وہو پاشان دانیشٹ، پیغہ مبر فہرموی ((بیست))
 واتہ: بیست چاکہ ی بۆ نووسرا. پاشان پیاویکی تر ہاتہ
 لای گوتی: (السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته) جا وہ لآمی
 سلاوہ کہی درایہ وہو پاشان دانیشٹ، پیغہ مبر فہرموی:
 ((سی)) واتہ سی چاکہ ی بۆ نووسرا.

ہدروہا بوخاری و موسلیم لہ خاتوو عائیشہ رہزای
 خوی لیبی دہ گپرنہو، کہ گوتیہ تی: پیغہ مبر خوی
 پیی گوتم (نہمہ جبریلہ سلاوت لی دہ کات)، نہویش
 وہ لآمی داوہ تہوہو فہرمویہ تی (وعلیہ السلام ورحمة الله
 وبرکاته).

ج- یاسار ناکاری سلاو کردن:

نہو ہورہیرہ رہزای خوی لی بی دہ لئی: پیغہ مبر
 خوا ﷺ فہرمویہ تی: ((يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي

على القاعد، والقليل على الكثير... سوارى سلاو له
پياده دهكات، نهوى دهپوات سلاو لهو كهسه دهكات، كه
دانيشتووه، كۆمهڵێكى كهه سلاو له كۆمهڵێكى زۆر
دهكهه^(١).

له گێڕانهوهیهكى بوخاریدا دهڵێ: ((يُسَلِّمُ الصَّغِيرَ عَلَى
الكَبِيرِ... منداڵ سلاو له گهواره دهكات)).

ئهم رێنمووی و تهوگیهاته پرۆزه، پێویسته خۆمان به
گشتی و مناله کافمان به تایبهتی پیادهی بکهین، چونکه
سلاوکردن سیفەتێکی دیارو جیاکەرەوهی نۆمهتی
نیسلامیە له کۆمهڵانی تر.

د- پهروهردیارو مامۆستا پێویسته سلاو له منداڵ
بکات:

وهك پێغه مبهروﷺ ئهم رهفتاره جوانه‌ی کردووه، وهه،
بوخاری و موسلیم له نهههس رهزای خوای لیبی:
دهگێرنهوه: ((أَنَّ مَرًّا عَلَى الصَّبِيَّانِ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمَا وَقَالَ كَانَ

(١) بوخاری و موسلیم گێڕاویانهتهوه.

النَّبِيِّ ﷺ يَفْعَلُهُ: نه نهس به لای چەند مندا لیکدا تیپه پر بووه و سلاوی لێ کردوون، جا کوتویه تی: پیغه مبهەر ﷺ شاوا سلاوی له مندا لآن کردووه)). له گێرانه وهیه کی موسلیم دا هاتووه: ((أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرُّ عَلَى غِلْمَانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ ... پیغه مبهەر ﷺ به لای چەند کورپژگهیه کدا پویشتووه و سلاوی لێ کردوون))، ههروه ها له گێرانه وهیه کی نه بو داود دا هاتووه: ((أَنْ النَّبِيَّ ﷺ مَرُّ عَلَى غِلْمَانٍ يَلْعَبُونَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ))، له گێرانه وهی (ابن السنی) دا پیغه مبهەر به مندا لانی فرموه: ((السلام عليكم يا صبيان ... کورپه کان! سلاوتان لیبی)).

له راستیدا نه مهیه په وشته و په فتار به رزی مسولمان و خو به زل نه زان، جا گهر ئیمهش خو مان به شوینکه وتهی پیغه مبهەر ده زانین، با پیادهی نه م ئایه ته پیروژه بکهین ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (۱۱) الاحزاب ... له پیغه مبهری خوا پیشهنگی زۆر جوان بو ئیوه ههیه.

ه- وه لآمدانه وهی سلاوی نامسولمان به (وعلیکم):

ئهنه س ده لئی: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمویه تی: ((إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ... گهر مه سیحی و جووله که سلاویان لی کردن، ئیوه بلین: (وَعَلَيْكُمْ) واته: له ئیوه ش))^(۱). ههروه ها نابئ سه ره تا مسولمان سلاویان لی بکات، وهك له هه دیسی موسلیمدا هاتروه: ((لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى بِالسَّلَامِ... ئیوه ده ستپیشخه ری مه که ن له سلاو کردن له جووله که و دیانان)).

و- سلاو کردن سوننه ته، وه لآمدانه وهی واجبه:

(ابن السنی) ده لئی: پیغه مبهر ﷺ فه رمویه تی: ((مَنْ أَجَابَ السَّلَامَ فَهُوَ لَهُ، وَمَنْ لَمْ يُجِبْ فَلَيْسَ مِنْهُ... هه که سیك وه لآمی سلاو بداته وه شهوا خیره که ی بو شه وه، هه ره که سیك وه لآمی سه لام نه داته وه له ئیحه نیه)).

با باوك و دایكان و پهروه دیاران بزائن، که هه ندیک کاتی

(۱) بوخاری و موسلیم گنراویه تیانوه.

تایبتهتی ههیه سلاوکردن تیایدا باش نیه، وهك له حالتی:
 دهستنوێژ هه لگرتن و له حهمام، له کاتێ که سێك نان
 دهخوات، یان جهنگ دهکات، نهو کهسهی یادی خوا
 دهکات، له وتاریژی ههینی، نهو کهسهی له مزگهوت
 نامۆزگاری خهك دهکات، نهو کهسهی که به شتی که وه
 سهرقاله (پاره دهژمیڕی) و به وهلامدان وهی سهلامه کهی
 شته کهی لی تیک دهچیت، یان له لای ناوده ستخانه. جا
 لهو شوینانهی که سهلامکردنی تیایدا باش نیه، نهو
 کهسهی که سهلامی لی دهکری، بۆی ههیه وهلام
 نه داتهوه.

ئەدەبىي ئاكارى مەسئۇلمان لەكاتى مۆلەت ۋە مەگرتىن

ئەينى مۆلەت ۋە مەگرتىن چەند ئاداب ۋە پەننىكى ھەيدە،
كە پىتۈستە باۋكو دايىك خۇيان ۋە مەندالە كانيان فېر بىكەن ۋە
ئاگا دارىيان بىكەن، ۋەك خۇاي گمۇرە دەفەر مۇي:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَفْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ
تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ
عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوُّقَاتٍ
عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٨٨﴾ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ

فَلْيَسْتَفْذِنُوا كَمَا اسْتَفْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴿٨٩﴾﴾ النور
... ئەي گەلى خاۋەن باۋەرەن! با ئەوانەي غولام ۋە كەنەزى
ئەيۋەن، ئەۋ كەسانەش لەئەيۋە، كە بىلۇغ نەبۇن، سى جەر

ئیزنی لی بخوازن: له پیش نویژی بهیانیدا، نیوه‌ڕۆیان، کاتێ
شمه‌کان داده‌نینو له‌پاش نویژی خه‌وتنانیش، که ئهم سێ
کاته وه‌ختی ته‌نیایی ئیوه‌ن. له‌پاش ئه‌وه، نه‌بۆ ئیوه‌قه‌یدی
ده‌کا، نه‌بۆ ئه‌وان، که به‌ده‌ورو به‌رتاندا بی‌ت: ئیوه‌پینکه‌وه
تی‌که‌لن. ئا به‌مجۆره‌ خودا نیشانه‌کانی خۆی بۆ ئیوه‌ ئاشکرا
ده‌کا. خودا زانای له‌کارزانه. هه‌رکاتێ منداڵه‌کان بلوغیان
بوو-ئهویش وه‌ک ئه‌وانی پیشوو- گه‌ره‌که‌ ئیزن بخوازن. .

له‌م ئایه‌ته‌ پر ته‌وجیه‌و ڕێنمووییه‌دا، خوای بالا‌ فه‌رمان
ده‌کات به‌ باوک و دایکان، که ئه‌و منداڵانه‌ی هه‌یانه‌ چ
کو‌رو چ کچ، که نه‌گه‌یشتونته‌ ته‌مه‌نی (١٥) سالی واته
بلوغیان نه‌بووه، با فێریان بکه‌ن له‌ سێ حاڵه‌ت و کاته‌دا،
ده‌بی ئیزن وه‌رگرن و له‌ ده‌رگا به‌دن، کاتێک پتو‌یسته‌کیان
به‌ باوک و دایکیان ده‌بی.

سێ حاڵه‌ته‌که‌ش ئه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: له‌ پیش نویژی به‌یانی واته‌ پیش بانگ دان،
ئهمه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دایک و باوک له‌و کاته‌دا له‌ ژێر
پێخه‌فێکن، که له‌ وانه‌یه‌ ڕووت بن و جل و به‌رگیان

دامالیبێ بۆ جووت بوون.

دووهم: کاتی نیوه‌پۆ، چونکه لهو کاته‌ش به تایبه‌تی له وه‌رزى هاوین، که کاتی پشودانه، له‌وانه‌یه ژنو می‌رد جل و به‌رگیان دابکه‌نن.

سێ‌یه‌م: له دواى نوێژى خه‌وتنان، چونکه ئهو کاته کاتی نووستن و هه‌سانه‌وه‌یه.

خوای گه‌وره بۆیه ئهم سێ کاته‌ی داناوه، که ئیزنی تیا وه‌ربگیرێ، چونکه ژنو می‌رد له حاله‌تێك دان، که پێ‌یان خۆش نیه منداڵه‌کانیان به‌م شتو‌یه بیا‌نبینن، که کارى ئاسایی خۆیان نه‌نجام بدهن بۆ چێژ وه‌رگرتن له یه‌کترى.

جا گهر له‌م کاته‌دا منداڵێکی بچوکیان، له‌ناکاو بچێته ژووره‌وه ئهم دیمه‌نه ببینێ، ئه‌وا یه‌کسه‌ر له‌ می‌شکی دا چاپ ده‌بێ و کار ده‌کاته سه‌ر ده‌روونی منداڵه‌که، که له‌وانه‌یه بپێته دروستبوونی رق و قینه‌یه‌ک له‌ دلێدا به‌رامبه‌ر دایکی، یان باوکی. هه‌روه‌ها له‌وانه‌شه هه‌ولێ ئه‌نجامدانی کاره جنسییه‌که‌یان بدات، که ئه‌مه‌ش منداڵ به‌ره‌و هه‌لدیرو زوخاوی لادانی په‌وشت ده‌بات. ئه‌مه

سەبارەت بە مندالی بالتغوه ئەوه دەبی لەم سێ کاتە،
 کە باس کراو لە کاتەکانی تریش، کە بیانەوی بچنە ژووری
 دایک و باوکیان، دەبی لە دەرگا بەن، تا تیزنیش وەر نەگرن
 نەچنە ژوورەوه، وەك خۆی گەرە دەفەر موی:

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
 اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ﴾ (النور...)

هەر سەبارەت بە ئیزن وەر گرتنەوه چەند ئادایکی تر
 هەیە، کە بۆ گشتی پیاده دەکری وەك:

أ/ سەلام کردن پاشان ئیزن وەر گرتن:

وەك ئەبو داود گێراویەتیەوه، کە پیاویك لە بەنی عامر
 داوای ئیزنی کرد، کە بچیتە لای پیغەمبەری خوا ﷺ، کە
 لە مالتیک، بوو گوتی: ((أَلِجْ؟)) ئایا بێمە ژوورەوه؟
 پیغەمبەری خوا بە خزمەتگوزارەکی فەرموو: (بەرۆ لای
 ئەم پیاو و شێوەی ئیزن وەر گرتنی فێر بکە و پێی بلی:
 ((قل السلام عليكم: أَدْخُلْ)) جا لەو کاتەدا پیاو کە
 گوتی لێ بوو، گوتی: ((السلام عليكم. أَدْخُلْ؟))

سلاوتان لئی بی، نایا بیتمہ ژوورہ وہ؟) پیغہ مبهريش
ریتگهی پی داو چووه ژوورہ وه.

ب/ له کاتی نيزن وه رگرتن ناوی، یان سیفه تی، یان
نازناوی خوی ناشکرا بکات و بلی: من فلائم

له صحیحی بوخاری و موسلیما هاتووه: ((عن ابي
موسی لَمَّا جَلَسَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى بَئْرِ الْبَسْتَانِ، وَجَاءَ
أَبُو بَكْرٍ فَاسْتَاذَنَ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى مَنْ؟ قَالَ: أَبُو بَكْرٍ ثُمَّ
جَاءَ عُمَرُ فَاسْتَاذَنَ فَقَالَ: مَنْ؟ قَالَ عُمَرُ، ثُمَّ عُثْمَانُ كَذَلِكَ:
ثَبَوَ مُوسَا گوتویه تی: که له وکاته ی پیغہ مبهريش ﷺ له سهر
بیری بیستان دانیشتبوو، نه بویه کر داوای نيزنی کرد، که
بیته لای پیغہ مبهريش ﷺ، ثَبَوَ مُوسَا گوتی کئی یه؟ نه ویش
گوتی: نه بویه کر، پاشان عومهر داوای نيزنی کرد، گوتی:
کئی یه؟ گوتی: عومهر، پاشان عوسمان به هه مان شیوه
داوای نيزنی کرد)).

ههروه ها له صحیحی بوخاری و موسلیم هاتووه، جابر
ده لئی: ((أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَدَقَقْتُ الْبَابَ فَقَالَ: مَنْ ذَا؟

فَقُلْتُ: انا فقال عليه الصلاة والسلام: انا انا كانه كرهها
...چوومه لای پیغه مبهەر، له ده رگام دا، فەرموی کئیه؟
ده لئی گوتم: منم، پیغه مبهەر فەرموی: من من؟ پیی
ناخۆش بوو بلییم من من)).

ج- نيزن وه رگرتن (له ده رگادان) سێ جاره:

وهك له صحيحى بوخارى و موسليم دا هاتوو، نه بى
موساى نه شعەرى گوتويه تى: پیغه مبهەرى خوا ﷺ
فەرمويه تى: ((الاستئذان ثلاث، فإن أذن لك وإلا فارجع:
نيزن وه رگرتن (له ده رگادان) سێ جاره، گەر نيزنيان داى
بييته ژووره وه، نهوا باشه نه گينا بگه پتوه)).

جا له نيوان نهم سێ نيزن وه رگرتنه واباشه به قه ده ر
نوێژيکى چوار رکاتى بوهستى نه بادا نهو که سهى له
ژووره وه به خهريکى نوێژ بيت، يان دهست به ئاو
بگه يه نى.

د- به توند له ده رگانه دان.

نابې به توندی له ده رگا بدری، با نه وکسه خاوه ن
مالیش بې، یان یه کیک له نه د امانی خیزان بې. له
نه نه سه وه په زای خوی لیبی ((ان ابواب رسول الله ﷺ
كانت تُقَرَّعُ بالأصابع... به په نجه له ده رگای مال د کانی
پتغه مبر نه دران))^(۱).

هه روه ها پیشینه صالحه کان به سه ره په نجه له ده رگای
مالی ماموستا کانیان نه دا، که نه مهش نه وپه پری پتزو
نه ده ب ده گه نه نی. به لام هندیك له ده رگادان هیه که وا
پتویست ده کات به توند له ده رگا بدری، نه گینا له وانه یه
گوئی یان لی نه بې. به لام گهر مالیك زهنگ (جرس) ی
هه بوو، نه وا ده بې به سووکی و له سه رخویی له جهره سه که
بدری، که نه مهش نیشانه ی په وشت و پتزو ده رپینه.

(۱) أخرجه البخاري في الادب المفرد.

ه- له کاتی ده‌رگادان له لایه کی ده‌رگا بوه‌ستی:

ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌یه نه‌بادا له‌کاتی کردنه‌وه‌ی ده‌رگا که
 ئافره‌تیکی بیگانه ده‌رگا بکاته‌وه‌و، توشی پوانینی حه‌رام
 بییت، ئیزن وه‌رگرتنیش بۆ ئه‌وه‌یه تا توشی پوانینی حه‌رام
 نه‌بییت، وه‌ك پیتغه‌مبه‌ر ﷺ جه‌ختی له‌سه‌ر کردوه‌و بۆ
 هاوه‌له به‌ریزه‌کانی و فهرمویه‌ی: ((أَتَمَّا جُعِلَ الْإِسْتِثْنَانِ
 مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ... ئیزن وه‌رگرتن بۆ ئه‌وه دانراوه نه‌بادا
 مسوڵمان تووشی پوانینی حه‌رام بییت))^(١).

هه‌روه‌ها ته‌به‌رانی له‌ عبدا‌لله‌ی کوری بسر په‌زای خوای
 لیبی گیراویه‌تیوه‌، که گوته‌ویه‌تی: ((سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ
 ﷺ يَقُولُ: لَا تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَلَكِنْ ائْتَوْهَا مِنْ
 جَوَانِبِهَا فَاسْتَأْذِنُوا. فَإِنْ أُذِنَ لَكُمْ فَادْخُلُوا وَإِلَّا فَارْجِعُوا:
 گویم له پیتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ئه‌یفه‌رمو: کاتیك که
 چونه مالتیک به‌رامبه‌ر ده‌رگا که‌ی مه‌وه‌ستن، به‌لکو له
 لایه‌کی ده‌رگا که بوه‌ستو له ده‌رگا به‌ده‌ن و ئیزن وه‌رگرن، جا
 گه‌ر پتگه‌یان پیدان بچنه ژووره‌وه، بپۆنه ژووره‌وه، ئه‌گینا

بگه پرتنهوه دواوه و مهچنه ژوور به بئ تیزن پیتدانتان)).
 ههروا نهبو داود گه پراویه تیهوه: ((كان رسول الله ﷺ اذا
 اتى باب قوم لم يستقبل الباب من تلقاء وجهه، ولكن من
 ركنه الايمن أو الايسر ويقول: السلام عليكم، السلام
 عليكم)) ... پیتغه مبهري خوا گهر بچو بیا بهر ده رگای مالی
 که سیتک، بهرام بهر ده رگا که بیان نه ده وه ستا، به لکو له لای
 راستی ده رگا که بیان لای چه پی ده رگا که ده وه ستاو،
 ده یفه رمو: سلاوتان لی بئ، سلاوتان لی بئ)).

و- گهر خاوهن مال گوتی بگه پرتوه ده بی بگه پرتیهوه:

نه مدش وهك خواي گه وړه ده فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
 حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا
 تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا
 هُوَ أَزْكَى لَكُمْ ﴿٢٨﴾﴾ النور ... نهی نهو که سانهی بهرواتان

هیناوه مه چنه هیچ مالیکه وه به بی نيزن وه رگرتن و رینگه دان و سه لام کردن له خاوه نی ماله که، نيزن وه رگرتن له کاتی چوونه مالیک بۆ ئیوه باشترو چاکتره، تا هه رده م له یادتان بێت. جا نهو ماله ی که بۆ ده چن گهر که سی تیا نه بوو مه چنه ژووره وه، تارینگه تان پیده ده ن، گهر پی یان گوتن بگه رینه وه، ئیوه ش بگه رینه وه نه مه بۆ دلی ئیوه پاکتره.

مسولمانی به ریز: نه وه خوای به رزو گه وه ره، رپیره و قاعیده یه کی زۆر جوانی بۆ داناوین، ده با ئیمه له سه ر خۆمان و مناله کامان بینینه دی و، به بی ناگاداری خاوه ن مالّو له ده رگانه دان نه چینه مالی هیچ که سیك، بۆیه ش نه لیم نه چین وهك نامۆژگاری، چونکه زۆر که س هه ن به به لگه ی نه مه مالی خزمه، یان هاوړی گیانی به گیانیمه، یان مالمان تیکه لاوه، یه که سه ر خۆی نه کات به مالّدا.

کاتیکیش گهر گوتیان زه حه ت نه بی بگه رپوه، ئیستا کام نیه دل گران نه بی ت، چونکه له و کاته ی تۆ ده چیته لای نه و، له وانیه گیروگرفتییکی هه بی و سه لیه ی قسه کردن و پرووخۆشی نه بی یان له وانیههتد.

ئه ده بو ئاكارى مسولمان

له كۆرۆمه جلیسدا

۱- ههركه سێ هاته كۆرۆ مه جلیسێك تهوقه ی له گه ل
بكری:

وهك (ابن السني) و ئه بوداود له پێغه مبه ریان
گێڕاوه ته وه، كه فەرمویه تی: ((إذا التقى المسلمان،
فتصافحا وحمدا الله تعالى، واستغفرا غفر الله عز وجل
لهما: گهر دوو مسولمان به یه ك گه یشتو، تهوقه یان كړدو،
سوپاسی خوای گه وریان كړدو، داوای لیخو شبوونیان كړد،
ئهوا خوای به خشنده لییان خو ش ده بی)).

ههروه ها ترمذی و ثیبن ماجه و غهیری ئهوانیش له
به پرائه وه په زای خوای لی بی ده گێر نه وه، كه گو تویه تی:
پێغه مبه ری خوا ﷺ پێی گوتم: ((تصافحوا يذهب الغل،
وتهادوا تحابوا و تذهب الشحناء... تهوقه له گه ل یه كتری
بكه ن، چونكه تهوقه كړدن ر ق و قینه له دل دا نا هیلتی،

دىيارى بۆيەكلىرى بىلەن، يەككەلىرى خۇش ئەمەس،
دوۋمىتلىرىنى ئۆزلىكى تەييارلىرى.

۲- لەم شۇنە دانىشىنى، كە خۇمەن مالى دىيارى دەكەت:

يەككە گەر چو بۆ مالىك يان كۆرۈنك، يېزىستە لەم
شۇنە دانىشىنى، كە خۇمەن مالىكە بۆ دىيارى دەكەت،
چونكە خۇمەن مالى ياشتر بە خالى مالىكەمە ئەزانى. لە
كۆنىشمە گوتراۋە: ((أهل مكة ادرى بشعابها... خەلىكى
شارى مەككە شارەزاتىن بە يىگە پىچو پەناكانى
شاخەكانىمە)).

ھەروا يىغەمبەر ﷺ دەنەرمەي: ((وَمَنْ دَخَلَ دَارَ قَوْمٍ
فَلْيَجْلِسْ حَيْثُ أَمَرُوهُ فَإِنَّ الْقَوْمَ أَعْلَمُ بِعَوْدَةِ دَارِهِمْ: گەر
يەككە چو مالى قەومىك، با لەم شۇنەدا دانىشىنى كە
پى دىلەن: لى دانىشە، چونكە ئەم قەومە (ئەم كەسە)
چاكتەر ئەزانى بە خالى بارى مالىكەمە، ئەزانى كۆنىشمە
يىگە ئەم نىمە توشى پوانىنى ھەرام بىلى)).^(۱)

۳- له ناوه‌پاستی کۆږو مه‌جلیس دانەنیشی:

ئەبو داود بە ئیسنادیکی (حسن) له حوزەیفە یەمانییەوه رەزای خۆی لیبی دەگیرێتەوه، که پێغه‌مبەری خوا ﷺ ((لَعَنَ مَنْ جَلَسَ فِي وَسْطِ الْحَلَقَةِ ... پێغه‌مبەر ﷺ نەفرینی لەو کەسە کردووه، که له ناوه‌پاستی کۆږو دانیشتنیکدا دانەنیشی)). هەر وه‌ها ترمذی له نه‌بی میجلەز دەگیرێتەوه: ((أَنَّ رَجُلًا قَعَدَ وَسَطَ حَلَقَةٍ فَقَالَ حُدَيْفَةُ : مَلْعُونٌ عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ ﷺ مَنْ جَلَسَ وَسْطِ الْحَلَقَةِ ... پیاویک له ناوه‌پاستی دانیشتنیک دانیشتبوو، حوزەیفەش گوتی: لەسەر زمانی پێغه‌مبەر وه‌ نەفرین لەو کەسە کراوه، که له ناوه‌پاستی کۆږو مه‌جلیسدا دادەنیشی)).

دانەنیشن له ناوه‌پاستی مه‌جلیسدا رەفتاریکی جوانی کۆمه‌لایه‌تییه، که پێویسته مسوڵمان ناگادار بێ، چونکه دانیشن له ناوه‌پاستی مه‌جلیسدا پشت کردنه له هەندیک له‌و کەسانه‌ی ناماده‌ی دانیشتنه‌که‌ن، که ئەمه‌ش شتیکی جوان نیه. بە‌لام گەر کۆږو مه‌جلیسێک شوێنه‌که‌ی بچووک و

تسك بوو، خه لك ناچار بوو له ناوه پراست دابنیشن،
 شهوه یان قهینا که و گونااهی تیا نیه، خوای گه ورهش
 ده فهرموی: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ خوای
 گه وره له دیندا شه و نرکانه ی له سهردا نه ناو، که ده بیته
 مایه ی بارگرانایی و ناخوشی و له توانادا نه بوون.

۴- له نیوان دوو که س دانه نیشی به بی نیزن و هرگرتنیان:
 وهك ترمذی و شهو داود له عه مری کوری شو عه یب
 شهویش له باوکی و له باپیره ی ده گپړنه وه، که پیغه مبهری
 خوا ﷺ فهرمویه تی: ((لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَفْرُقَ بَيْنَ اثْنَيْنِ إِلَّا
 بِإِذْنِهِمَا...)) حه لال نیه بو یه کیك که له گه ل دوو که سدا بی و
 به بی نیزنیان شهوان به جی بهیلتی)). به مانای پیویسته
 شهوان نیزن بدهن، شه که سه بلتی: (رپگه ههیه برپوم؟).

له گپړانه وهیه کی شه بی داود هاتوه: ((لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَفْرُقَ بَيْنَ
 رَجُلَيْنِ إِلَّا بِإِذْنِهِمَا...)) هیچ که سیك له نیوان دوو که س
 به بی نیزنیان دانه نیشی)). به مانای داوای رپگه دانیان
 لی بکات و بلتی (رپگه ههیه له گه لتان دابنیشم؟).

۵- نهو که سهی دهچیتته لای یه کیك، یان دهیهوی بجیتته مه جلیسیك، دهبی له کوتایی مه جلیسه که دابنیشیت: وهك نهبو داودو ترمذی له جابری کوری سه مره- په زای خویان لیبی- ده گیرنه وه، که گوتویه تی ((كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا النَّبِيَّ ﷺ جَلَسَ أَحَدُنَا حَيْثُ يَنْتَهِي... گهر بچوینایه کوری پیغه مبه، نهوا هر یه کیك له نیمه له کوتایی مه جلیسه که داده نیشت)).

نهم جوړه په فتاره بو مروفتیکی ناسایه، به لام گهر یه کیکی خاوه ن پله و پایه و زانیاری هات، نهوا قدیناکه خاوه ن مال له شوینیکی گونجاوو تایه تی دابنی.

۶- له دانیشتنی سئ که سدا، با دوو که سیان قسه به نهینی نه که ن:

وهك بوخاری و موسلیم له عبدالله کوری مه سعود - په زای خوی لیبی- ده گیرنه وه، که پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ مِنْ أَجْلِ أَنْ ذَلِكَ يَحْزَنُهُ: گهر سئ که س بوون له دانیشتنیکدا، با دوو که سیان قسه به نهینی نه که ن به بی که سی سئ هم، چونکه به مه دلای گران ده بی و پیی

ناخۆشه)). له وانهیه بڵی باسی من ده‌که‌ن، یان گومانی
تریان پێ ببات. به‌لام گەر له مه‌جلیسه‌که‌ له سێ که‌سی
زیاتری تیدا بوو، نه‌وا قه‌ینا که‌ قسه‌ به‌ نه‌ینی بکری له
نیوان دوو که‌س، به‌ مه‌رجێ له‌وه نه‌ترسن که‌ مه‌جلیسه‌که‌
به‌ گشتی گومانی خراپیان پێ نابهن.

قسه‌ نه‌کردن به‌ نه‌ینی و چڕه‌چڕ به‌ ناماده‌بوونی
سێ که‌س، نه‌وه‌ش ده‌گیرته‌وه، که‌ به‌ زمانی جیا قسه‌
بکری، جا ئینگلیزی بیت یان تورکی بیت... هتد، که‌
دروست (جائیز) نیه، پێویسته‌ مسوڵمان خۆی دووربگری
له‌م ره‌فتاره، به‌ واقعی ش نه‌مه‌ ده‌بینن، که‌ زۆربه‌ی
تورکمانه‌کان کاتی که‌ به‌ ده‌گه‌ن، به‌ تورکی قسه‌ ده‌که‌ن،
بێ گوێدان به‌ که‌سی سێهه‌م، که‌ ئایا پێی ناخۆشه، یان نا.

٧- گەر یه‌ کێک له‌ مه‌جلیسه‌که‌ بۆ پێویستی یه‌ك چوه‌
ده‌ره‌وه، نابێ شوێنه‌که‌ی بگیرته‌وه، گەر به‌ نیاز بوو
بگیرته‌وه‌ ناو مه‌جلیسه‌که‌:

وه‌ك موسلیم له‌ نه‌بو هوره‌یره‌ ده‌گیرته‌وه، که‌
پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: ((إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنْ

مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ: گەر يەكەنك لى ئىيۈ لى مەجلىسىڭ ھەتسا پاشان گەرپايەۋە ناۋ مەجلىسەكە، خۇي لى ھەمۇ كەسىڭ شايستەترە بە شوپنەكەي خۇي)).

۸- پېش ئەۋەي لى مەجلىسەكە ھەتسە بە جىتى بىللىۋ بىروات، داۋاي ئىزىن بىكات:

وَهَكَ يَتَغَمَّبِرُ ﷺ فەرەمۇيەتى: ((إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ... داۋاي رېڭەپىدان بە ھاتنەژوورو چوۋنەدەر بۇ ئەۋەيە، تا توۋشى پىۋانىنى ھەرام نەبى)). ديارە ئەمەش بۇ پاراستىۋ پىزو ھورمەتى مالاكەيە.

۹- دانىشتىن بە ئەدەبۋ پىزەۋە:

ھەركەسى لى كۆرۈ مەجلىسىڭ دانىشتى، دەبى بە ئەدەبۋ پىزو ۋىقارەۋە دانىشتى، نابى گەمە بە پىشى بىكات ۋ خۇي بە ئەنگۈستىلەكەيەۋە خەرىك بىكات، نابى دەست لى لوتى ۋەربىدات، نابى زۆر باۋىشك بىدات. لى مەجلىسەكە دەبى تەماشاي چاۋى ئەۋ كەسە بىكات، كە قسەي بۇ دەكات، نابى پىۋى لەۋ كەسە ۋەربىگىرپى.

با زور قسه نه کات، به به قسه دهر شان و بالای خوی
هه لئه لئی، با قسه ی که س نه پری

۱۰- پیش نه وه ی هه لسن له مه جلیسه که دوعای
که فارهت بخویندری:

وهك حاکم له نه بی به رزه - پره زای خوای لی بی -
ده گیر پته وه، که گوتویه تی: کاتیك پیغه مبه ری خوا ﷺ
بیویستایه له مه جلیسیك هه لسن ده یه رمو: ((سبحانك
اللهم و یحمدك اشهد ان لا اله الا انت استغفرک و اتوب
اَلیک))، جاپیاویك گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا! تو
قسه یه كه ده كه یت که پیشتر نه مهت نه ده گوت. پیغه مبه ر
فه رموی ﷺ: ((ذلك كفارة لما يكون في المجلس... ثم
دوعایه که فاره تی نه و قسانه یه، که له مه جلیسه که
گوتراوه)).

نەدەبو و ئاکاری مسوڵمان لە کاتی قسە کردندا

لەو ڕەفتارە چاک و کۆمەڵایەتیانەی، کە پێویستە
مسوڵمان لێی بە ئاگایی و بە گەرمی دابنێ، شیوازی
گفتوگۆ قسە کردن لە گەڵ خەڵکە، پێویستە دایک و باوک
منداڵەکانیان لێ بە هەرەمەند بکەن و ڕێنمایان بکەن بە
پێی تەو جیهاتەکانی خوا و پێغەمبەری پەرورە دیار ﷺ.

نەمەش چەند شیواز و ئادابیکی گفتوگۆ قسە کردنە
لە گەڵ خەڵک:

أ- بە هیمنی و لەسەر خو قسە کردن:

بوخاری و موسلیم لە خاتوو عایشە وە - ڕەزای خوای
لێی - دە گێرنەو: ((مَا كَانَ رَسُولُ يَسْرُدُ الْحَدِيثَ كَسِرْدِكُمْ
هَذَا، يَحْدِثُ حَدِيثًا لَوْ عَدَّهُ الْعَادُّ لَأَحْصَاهُ: پێغەمبەری خوا
ﷺ کە قسە دە کرد وەک ئێتو قسە نە دە کرد، بەیەک لە

دواى يەك، بەلكو به شتوازيكى وا قسه‌ى ده‌کرد، كه‌ گهر
 يە كينك پتويستبوايه‌ بيژميژى، كه‌ چەند وشەى فەرموه
 ده‌يتوانى بيژميژى))، هه‌روا نه‌بوداود له‌ خاتره‌ عايشه‌ -
 په‌زاي خواى ليبي- ده‌گيرپته‌وه‌، كه‌ گوتويه‌تى ((كانَ
 كَلَامُهُ ﷺ فَصَلًا يَفْهَمُهُ كُلُّ مَنْ سَمِعَهُ: پيغه‌مبه‌ر كه‌
 قسه‌ى ده‌کرد له‌ نيوان وشه‌كان به‌يني نه‌دايه‌، به‌شيوه‌يه‌كى
 وا هه‌ر كه‌سيك گوتى ليبوايه‌ تپده‌گه‌بشت چى فەرموه‌.

له‌م فەرموده‌ به‌ريژانه‌ به‌ده‌رده‌كه‌وى، كه‌ مروڤى
 مسولمان شتوازى قسه‌کردنه‌كه‌ى، پتويسته‌ به‌هيمنى و
 له‌سه‌رخۆ بى، تا خه‌لك ليى تيبگه‌ن، نه‌ك هينده‌ به‌
 خيراى قسه‌ بكات بو خويشى نه‌زانى چى نه‌لى، به‌
 تايبه‌تى وتاريژ، نابى ئه‌م سيفه‌ته‌ى تيا بى، كه‌ زور له‌
 وتاريژان له‌م هونه‌ره‌ بپه‌شن و خوشيان بپه‌ش كردوه‌،
 نوڤه‌كه‌ران هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاي وتاره‌كه‌ى، تا كو‌تايبه‌كه‌ى
 له‌قسه‌كانى حالى نابن.

ب- زیاده‌پڑی نه کردن له به کارهینانی وشه‌ی پاراو:

یهك له نادابی قسه‌کردن شه‌ویه، كه زیاده‌پڑه‌وی نه‌كات له به‌کارهینانی وشه‌ی پاراو له قسه‌کردنداو، زمان لوسی نه‌كات. وهك شه‌بوداودو ترمذی به‌سه‌نه‌دیکی (جید) له نیین عومهر - پڑه‌زای خویان لیبی - ده‌گیریشه‌وه، كه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌رمویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبْغِضُ الْبَلِیْغَ مِنَ الرِّجَالِ: الَّذِي یُحَلِّلُ بِلِسَانِهِ كَمَا تَتَحَلَّلُ الْبَقَرُ بِلِسَانِهَا: خَوای گه‌وره رقی له‌و كه‌سانه‌یه، كه له‌كاتی قسه‌کردندا زمان لوسی ده‌كه‌نو ده‌می خویان خوار ده‌كه‌ن له قسه‌کردنداو زمانیان لول ده‌ده‌ن وهك كه مانگا خواردن به‌زمانی لول ده‌دات و کاویژ ده‌كات.

هه‌روا له صحیحی بوخاری و موسلیم هاتوو له نه‌سه‌وه، كه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ((إِنْ أَذَا تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ أَعَادَهَا ثَلَاثًا حَتَّى تَفْهَمَ عَنْهُ... وَكَانَ ﷺ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ فَصْلٍ وَهَزِيرٍ وَلَا نَزْرٍ، وَيَكْرَهُ الثَّرَكَةَ فِي الْكَلَامِ وَالتَّشَلُّقَ بِهِ... كَاتِيكَ كه پیغه‌مبه‌ر قسه‌ی ده‌کرد وشه‌کانی سی‌جار دوباره ده‌کرده‌وه تا ته‌ی بگه‌ن،... كه قسه‌ی ده‌کرد له به‌ینی ده‌ریپینی

ۋەشەكان بەينىكى ھەبوو نە زۆر، نە كەم. پىغەمبەر ﷺ زۆر قسە كىردى دەم پانكىردنەۋى بەلاۋە زۆر پى ناخۆش بووۋ پقى لى دەپۋە)).

دەبا ئىمە ئەم فەرمودانە لە خۆمان بىننە دىو خىزانو مىندالەكانىشمان فىركەين، كە زۆر قسە نەكەنو زىادەپۇيى تىبا نەكەنو زمان لوس نەبنو دەم پان نەكەنەۋە بە ھىمنى قسە بكەن. دىيارىشە ئەو كەسەى زۆر قسە بكات، ھەلە زۆر دەكات.

ج- گىتوگۆكىردن بە شىۋازىك، كە خەلك لى تى بگەن.

مىسولمانى ژىرو تىگەشىتوۋ لە رىبازى پىغەمبەر ﷺ، ھىچ كاتىك بە شىۋازىك قسەكانى ۋە شەى نامۆ بە خەلك بەكارناھىنى، بەلكو گشت كاتىك ھەول دەدات، كە قسە دەكات يان وتار دەدات، يان نىوسىن دەنوسى، بە گۆپىرەى تىگەشىتنى خەلكە كە بىت. ۋەك پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ((أَمَرْنَا مَعَاشِرَ الْأَنْبِيَاءِ أَنْ نَحْذِثَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عُقُولِهِمْ... ئىمەى كۆمەلى پىغەمبەرلار فەرمانان پى كراۋە بە

گویره ی عه قلی خه لکه که، قسه یان له گه ل بکه یین^(۱).

هه روه ها له (صحیح) ی بوخاری هاتوو له عه لی به مه وقوفی: ((حَدَّثُوا النَّاسَ بِمَا يَعْرِفُونَ أَتُحِبُّونَ أَنْ يُكَذَّبَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ... خه لک چۆن ده زانی و تی ده گا، ئاوا قسه یان له گه ل بکه ن. ئایا پیتان خو شه خوا و پیغه مبه ره که ی به درۆ بخریتته وه)).

لی ره دا نه مه ئا ما ژیه به و نه وه، که قسه نه کردن به گویره ی عه قلی خه لک، به درۆ خستنه وه ی خوا و پیغه مبه ره.

له پی شه کی (صحیح) ی موسلم هاتوو له ئی بن مه سعوده وه - ره زای خوا ی لی بی -، که گو تویه تی: ((مَا أَنْتَ بِحَدِّثِ قَوْمًا حَدِيثًا لَا تُبْلِغُهُ عُقُولُهُمْ إِلَّا كَانَ لِبَعْضِهِمْ فِتْنَةٌ... هه ر کاتی که تو قسه له گه ل قه ومیک بکه یی و به گویره ی عه قلی نه وان نه بی، نه وا نه م شیوازه قسه کردنه بو هه ندیکیان ده بیته فیتنه و ئاشوب)).

(۱) روه الدیلمی بسند ضعیف به لام شایه تی له سه ر زۆره، که نه م حه دیسه (حسن لغیره) (کتاب کشف الحفا).

لەم تەوجىھاتە پىرىشنگدارانەدا، پىغەمبەر ﷺ دەيەۋى
 بە چاوساغ و مامۇستايان و تارىيۇن و ئەدىبان و نوسەران و
 رابەرانى ئەم پەيامە بەرپىزە رابگەيەنى، كە كاتىك نامۇزگارى
 خەلك دەكەن، وتار دەيىۇن، شت ئەنوسىن، با بەگۈيرەي
 تىگەيشتى و عەقلى ئەم خەلكە بى و وشەي نامۇ و نارەسەن و
 بىنگانە بە سىروشتى مەسولمانان بەكارنەهيىن و، مەهيىنە
 ناو ئەدەبى ئىسلامى رەسەن، بە بىانوى ئەۋەي ئەمپۇ و
 پىۋىست دەكات و لوغەي عەصرە، كە ئىستازۇر لە نوسەران
 ھەن، چ عەلمانى و چ بەناو نوسەرى ئىسلامى، جۇرە وشەي
 غەرىب و عەجىب لە نووسىنيانا بەكارديىن وەك (پىراكتىك و
 ئەلتەرناتىف و مۇدىرن و سىراكتۇر و لۇژىك و سۇسۇلۇژى و
 ئىبىستىمۇلۇژىا و ھەمە چەشەي ئەم وشە غەرىبانە!!) كە
 ئەمە بەپراستى ھىچ كاتىك لە خىزمەتى ئەدەبى رەسەنى
 ئىسلامى و كوردى نىە، ھىچ سوودىك نابەخشى، خەلكىشى
 لىتى تىناگات، مەگەر تەنھا مەبەستىيان پى ئەۋە بى، كە
 خۇيان بە رۇشنىر پىشان بەدەن و خۇيان جىياكەنەۋە لە
 خەلك و خۇيان پى بەدەرخەن. ئەم شىۋازى بەكارھىتەنى

وشە غەریبانه، غەزوی زمانە کە مانەو، دەیانەوئ گیانی
 زیندویی لێ بستیتەو، دەبا ئەم نوسەرانه لە خوا بترسن و
 بە خۆیان دا بینەو و بە قسەی پێغەمبەری ئازیزمان بکەن،
 با بە گوێزەوێ عەقڵی خەڵک شت بنووسن، وتار بدەن و قسە
 بکەن، گەر خۆیان بە مسوڵمان لە قەڵەم دەدەن و شوێنکەوتەو
 پێغەمبەری خوان، گەرنا، با ناویکی تر بۆ خۆیان هەڵبژێرن.
 د- قسە کردن بە شیوازیکی وا نە زۆر کورت و نە درێژ و
 وەرز کەر:

لە ئادابی شیرینکردنی قسە و گفتوگۆ ئەوەیە، نە گاتە
 رادەو کورت بپینەو، یان درێژدادپێ و خەڵک لێ وەرز
 بوون. ئەمەش بۆ ئەوەیە، تا ئەو کەسەو گوێ پائە گری،
 بە دڵ گوێ بگری. موسلیم لە جابری کوپی سەمرە - پەزای
 خواو لیبی - دە گێڕیتەو، جابر گوتی: ((كُنْتُ أَصْلَى مَعَ
 النَّبِيِّ ﷺ، فَكَانَتْ صَلَاتُهُ قَصْداً، وَخُطْبَتُهُ قَصْداً...)) لە گەڵ
 پێغەمبەری خواو نوێژ دە کرد، جا نوێژە کەو و وتارە کەو
 مام ناوەندی بوو)) واتە: نە زۆر کورت و نە زۆر درێژ بوو.
 هەروەها نێمام ئەحمەدو ئەبو داود لە حەکیمی کوری حزام

-په زای خوای لیښی- ده گپرتنه وه، که گوتو وپه تی:
 ((شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْجُمُعَةَ فَقَامَ مُتَوَكِّئًا عَلَى
 عصا -أو قوس- فَحَمَدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، فَكَانَتْ كَلِمَاتٍ
 خَفِيفَاتٍ طَيِّبَاتٍ مُبَارَكَاتٍ... له گهل پیغه مبهري خوا له
 نوږژی هه ینی ناماده بووم، جا پیغه مبهري له سره گویالیک-
 یان که وانیک- وه ستاو سوپاس و ستایشی خوای کردو،
 چهند وشه یه کی سوک و پیروزو باشی گوت)).

ه- گوئی راگرتن بو نه و که سهی قسه ده کات:

له په فتاری جوانی مسولمان نه وه یه، کاتیک یه کیک
 قسهی بو ده کات گوئی بو شل بکات و، خوئی به شتی که وه
 سه رقال نه کات، یان ته ماشای ته له فزیون یان، روی له
 شتی کی دی نه بیت، که قسهی بو ده کری.

هاوه له به پریزه کانی پیغه مبهري کاتیک، که پیغه مبهري
 ﷺ قسهی بو ده کردن، زور به گرنگییه وه گوئی یان بو
 راده گرت و خوئی یان به شتی کی تره وه سه رقال نه ده کرد.
 پیغه مبهريش ﷺ گوئی بو نه و که سه ده گرت، که ده هاته
 لای قسهی له گهل ده کرد، یان پرسیاری کی لی ده کرد.

هه ندی کەس ههیه، که قسهی بۆ ده کهی، خۆی به شتی که وه خه ریک ده کات، یان روی له تۆ نیه، به پراستی نه وه بێ پێزییه، مسولمان ده بێ ههستیاری بیت، ههستی خه لک رابگرێ و گۆی بۆ قسه کانیاں شل بکات، نه گینا کهسی قسه کهر به چاویکی سوک و ناریزانه دیته بهرچاوی.

و- قسه کردن به خهنده و روخۆشیه وه:

نیام نه همد له نوم دهردانه وه - په زای خوای لی بی - ده گیر پێته وه، که گوتیه تی: کاتی که نه بوده ردا قسهی ده کرد به خهنده وه قسهی ده کرد، خه لکیش ده یانگوت نه بوده ردا گه مرهیه (له بهر نه وهی به خهنده وه قسه ده کات). نه بوده ردا گوتی: نه بینیم وه نه بیستوومه، که پێغه مبهری خوا ﷺ قسهیه کی کرد بێ، به خهنده وه نه یگوتبێ. جا نه بوده ردا کاتی که قسهی ده کرد دم به خهنده بوو، له بهر نه وهی پێغه مبهر ﷺ ناوای کردو وه.

ههروه ها موسلیم له سه ماکی کوپی حرب ده گیر پێته وه، که گوتیه تی: ((قُلْتُ لَجَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَكُنْتُ تُجَالِسُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ فَقَالَ جَابِرٌ: نَعَمْ كَثِيرًا. كَانَ رَسُولُ

الله ﷻ لا یقوم من مصلّاه الذی فیہ یُصلّی الصُّبحَ حتی تَطْلُعَ الشمسُ، فإذا طَلَعَتْ قام، وكانوا یَتَحَدَّثُونَ - والرسول جالسٌ - فیاخذُونَ فی أمرِ الجاهلیةِ فیَضْحَكُونَ، وَیَتَبَسَّمُ ﷺ... به جابری کوپی سه مرهم گوت: نایا له کوپرو دانیشتنی پیغه مبه ر ﷺ ناماده ده بووی؟ جابر گوتی: به لئی، زۆربه ی جار ناماده ده بووم. پیغه مبه ری خوا ﷺ له و شوینه ی خوی هه لئه ده ستا، که نو یژی به یانی تی دا ده کرد، تا نه و کاته ی رۆژ هه لئه هات، نه و کاته هه لئه ستا و ده رۆژی، جا له و کاته ی، که پیغه مبه ر داده نیشت، هاوه لئه به ریزه کانی باسی کرده و ی پیشانی جاهیلی خویان ده کرد، که چیان کردوو، جا ده ستیان ده کرده پیکه نین، پیغه مبه ریش خه نده ی ده هاته سه ر لیو)).

نه مانه ی باسکران ره فتاری مسولمانی مولته زیمه، تا کرده و هه کانی پی پرازی تته وه، خوی له کاتی قسه کردن و گفتوگۆدا شیرین بکات.

نه ده بو ئاکاری مسولمان نه کاتی گالته و سوعبه تدا

مروثی مسولمان بوئی هدیة گالته له گهل براکهی
بکات، به لام له سنووریکی دیاریکراوداو، نه بیته بی ئاگایی
له یادی خواو ره بجانندی دلی برای مسولمان.

گالته کردن چه ند ئادابیتی هدیة، که زور پیویسته
مسولمانان پهیرهوی بکه نو پابه ندی بن، که نه مانه ن:

أ- زور گالته نه کردن و زیاده رهوی تیدا نه کردنی:

وهك نه نه س - په زای خوی لیبی - گوتویه تی:

پتغه مبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: ((لَسْتُ مِنْ دَدٍ، وَلَا
الدُّدُ مِنِّي... من نه نه هلی یاری و گالته و له هوم، نه
نه وانیش له من))^(۱). زور گالته کردن و له مسولمان
ده کات، که نه که ئاسایه که ی له بیر بچیته وه، که

(۱) رواه البخاري في (الادب المفرد) والبيهقي.

بەندایەتی خوا و گێڕانەوهی حوکمی خواپە لەسەر زەوی و،
پێکھێنانی کۆمەڵگایەکی چاک و پاک و سالتە.

ئەمەش ئەو ناگەیەنێ، کە نابێ مسوڵمان گالتە و
یاربەك نەكات، بەلام ئەمە ئەو دەگەیەنێ، کە کاتی
جدیەت دەبێ جدی بێ، گالتەکردن هەموو دڵمان دانەگرێ،
دەنا خۆ هاوێڵە بەرپەرەکانی پیغەمبەریش گالتە و یارییان
کردوو، وەك بوخاری لە (الادب المفرد) باس دەكات:
(كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ يَتَّبَادَحُونَ بِالْبَطِيخِ: هاوێڵەکانی
پیغەمبەر بوو گالتە و یاری، کالتەکیان بوو یەكتری
دەهاوێشت و بەیەكتری یان دانەدا)).

لە راستیدا زۆر گالتەکردن دەبێتە مراندنی دڵ، و رِق لە
یەكتری بوونەوه و نەمانی هەبێت و وێقار، وەك ئیمامی
عومەر -پەرەزای خوای لیبی- فرمویەتی ((مَنْ كَثُرَ
ضَحْكُهُ قَلَّتْ هَيْبَتُهُ وَمَنْ مَزَحَ اسْتُخِفَّ بِهِ... هەر كەسێك
زۆر پێكەنێ، هەبێت و وێقاری كەم ئەبێتەوه، هەر
كەسێك سوعبەت و گالتە بكات پێی سووك دەبێت)).

ب- لە كاتى گالتە كۆرۈنە كەدا ئابى مەبەست پى نازار
گە ياندن و دل ئىشانى ھىچ كەسى بى:

زۆر كەس ھەن تەنەت لە نىو مەسۇلمانانىش گالتە
ئە كرى، كە مەبەستى پى نازاردانى دللى مەسۇلمانانە،
دىارە نەمەش كاریكى ناشیاوى مەسۇلمانانە و پىغەمبەرى
خو قەدەغەى كۆرۈۋە، لەم جۆرە گالتانەى، كە دەبىتە
نازاردان و ھەست برىندار كۆردى مەسۇلمان وەك لە سۈنەنى
ئەبى داود و ترمذى ھاتوۋە، لە عبدۇللاھ كۆرى سائىبە و
ئەۋىش لە باۋكەيۋە لە باپىرەيەۋە، كە گۆبى لە
پىغەمبەرى خو ﷺ بۈۋە، كە دەپەر مو: ((لَا يَأْخُذْنَ
أَحَدُكُمْ مَتَاعَ أَخِيهِ لَاعِباً وَلَا جَاداً، وَمَنْ أَخَذَ عَصَا أَخِيهِ
فَلْيُرُدَّهَا...)) با ھىچ كەسىك لە نىۋە شتىكى براكەى
بە گالتە، يان بەراستىش لىتى نەبات و نەشارىتەۋە، ھەر
كەسىكىش گۆپالى براكەى برد با بۆى بگىرپىتەۋە)).

لە جەنگى (خندق) زەيدى كۆرى سابت لە گەل
مەسۇلمانان خۆلى نەگۈاستەۋە، پاشان زۆر ماندوۋ بۈۋە،
سەرخەۋىكى شكاند، جا عمارەى كۆرى جەزم ھات و

چه که کدی لى برد، که پىغه مېدر ﷺ نه مهى زانى يه کسر قه ده غهى نه م کارهى لى کرد.

ههروه ها به زارو ته به رانى و نېن حېبان له عامرى کورى ره بيه وه - ره زاي خوى لى بى - ده گېر نه وه، که وا پياو ټک پىلاوى پياو ټکى بردو به گالته وه لى شارده وه، جا که نه مهيان بو پىغه مېدر گېر پايه وه، پىغه مېدر ﷺ فەر موى: ((لَا تُرَوِّعُوا الْمُسْلِمَ، فَإِنَّ رَوْعَةَ الْمُسْلِمِ ظُلْمٌ عَظِيمٌ... مسولمان مه تر سىتن، چونکه ترساندنى مسولمان زولم و سته مېکى زور گه وره يه)). ههروه ها نه بو داود له عبدالرحمنى کورى نه بى له يلا ده گېر ټته وه، که گو تويه تى: ها وه له کانى پىغه مېدر ﷺ ده رويشتن، پاشان پياو ټک له وان خه وى لى که وت، جا هه ندى کيان هه لسان نه و گوريسهى که نه م پياوه پى پى بو وه لىيان بر دو وه... پياوه که هه لسا وه تر سا وه. نېنجا پىغه مېدرى خوا ﷺ فەر مويه تى: ((لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرَوِّعَ مُسْلِمًا... بو مسولمان حه لال نيه و حه رامه برا مسولمانه کهى تر سىتن)).

جا نيمه له کوئى له ناست نه م فەر موده به ريزانه له کاتى کدا خو مان به شرتنه که وتهى رى بازى نى سلام داده نىتن.

ج- له گالته کردندا نابین قسه‌ی درۆی تیا بئ:

زۆر کەس هەن لە دانیشتنی مەجلیسیکدا بۆنەوێ
 بێلێن فلانە کەس سوعبەت چێ و قسە‌ی خوشە، هەڵدەستێ
 بە گێڕانەوێ نوکتە‌ی درۆ و پێکەنین هێنەر، لەوانە‌شە خۆی
 بە مسولمان بزانی، بێ ناگاشە لە هەرپەشە‌ی پێغەمبەری
 خوا ﷺ لەو کەسانە‌ی، کە قسە دەگێڕنەوێ بە درۆ تا خە‌لک
 پێ بکەن. وە‌ک ئە‌بو داود و ترمذی و نە‌سانی و بە‌یهدقی لە
 بوهرزی کورپی حکیم لە باوکی لە باپیرە‌ی -رەزای خویان
 لیبێ- دەگێڕنەوێ، کە گوتیە‌تی: گویم لە پێغەمبەری
 خوا ﷺ بوو دەیفەرمو: ((وَيْلٌ لِلَّذِي يَخْذُلُ بِالْحَدِيثِ
 لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ فَيَكْذِبُ وَيْلٌ لَهُ، وَيْلٌ لَهُ... مَا لَ وَثَرَانِي وَ
 چالێ دۆزەخ بۆ ئە‌و کەسە‌ی قسە دەکات بۆ ئە‌وێ خە‌لک
 بە پێکەنین بێنێ، لەکاتی‌دا قسە‌کە‌ی درۆیە، جا پێغەمبەر
 دوو جار پێی دە‌لێ: مَا لَ وَثَرَانِي بۆ ئە‌و کەسە)).

هەر وە‌ها لە ئە‌و‌اسی کورپی سە‌معانە‌وێ، کە گوتیە‌تی:
 پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمویه‌تی: ((كَبُرَتْ خِيَانَةٌ أَنْ تُحَدِّثَ
 أَخَاكَ هُوَ لَكَ مُصَدِّقٌ، وَأَنْتَ لَهُ كَاذِبٌ... گە‌ورە‌ترین خیانەت

ئەو هیە، که قسە ی درۆ بۆ برا مسوڵمانە کەت بکە ی، لە کاتی کدا ئەو باوەر پێ بکات و وا بزانێ قسە کەت پاستە))^(۱).

ههروهها ئەبو هورهیره -پەزای خۆی لیبێ- گوتویه تی: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرمویه تی: ((لا یؤمنُ العبدُ الاِیمانَ کَلَهُ حَتّٰی یَتَرَکَ الْکَذْبَ فِی الْمَزَاحَةِ، وَالْمِرَاءَ وَإِنْ کَانَ صَادِقًا ... ئیمانێ مسوڵمان بەتەواوی هەمووی دانامە زڕی، تا لە گالته‌ کردندا واز لە درۆ نەهێنێ، واز لە دەمەتە قی و موجدە لە نەهێنێ، ئەگەر چی ئەویش پاست بکات.

دەمی که شتیکی زۆر ناشیرین خۆی خزانده‌ۆته‌ ناومان و ئیمەش بە پیشوازیه‌کی گەرمه‌وه‌ قبوڵمان کردوه‌، ئەویش درۆی نیسانه‌، که لە پاستی دا ئەمە پەفتاریکی بەدکاری ناشیرینی پۆژئاوایه‌ بۆ ئیمەیان ناردوه‌، تا پەوشتی ئیمە پروشینن. که لە پاستیدا ئەم درۆ کردنه‌ حەرامیکی گەوره‌یه‌ و گالته‌ کردنیکی ناحقه‌، پێویسته‌ خۆمان و مال و مندالمان لیتی بە دوور خەین و بە قسە ی پاستگۆیانە

کرداره کانمان برآزینینه وه، ته قواو له خوا ترسان هدردهم
دلمان بگه شینیتته وه.

با ئیستاش بزاین، ئایا پیغه مبه‌ر ﷺ سوعبه‌ت و
گالته‌ی کردووه؟

به‌ئێ، گالته‌ی کردووه، به‌لام نه‌وه‌ی راست نه‌بووبێ
نه‌یگوتووه، نه‌مه‌ش نموونه‌ی گالته‌کردنی پیغه‌مبه‌ره:

ئێبن به‌کار له زه‌یدی کورپی نه‌سلم ده‌گیریتته‌وه، که
ژئیک هه‌بووه پێیان ده‌گوت (أَمْ أَيْمَنَ الْحَبَشِيَّةُ)، هاته‌ لای
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و گوتی: می‌رده‌که‌م بانگت ده‌کات،
پیغه‌مبه‌ریش فهرموی می‌رده‌که‌ت کنیه؟ می‌رده‌که‌ت نه‌و
پیاویه که سپیایی به‌ چاوییه‌وه‌یه؟

ژنه‌که‌ش گوتی: چاوی سپیایی پتوه‌ نه‌یه.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی: نه‌خیر سپیایی به‌ چاوییه‌وه‌یه.

ژنه‌که‌ گوتی: به‌خوا سپیایی به‌ چاوییه‌وه‌ نه‌یه.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی: هیچ که‌سێک هه‌یه‌ سپیایی

به‌ چاوییه‌وه‌ نه‌بێ. (مه‌به‌ستی پێ سپیایی ناوه‌وه‌ی چاو
بووه).

ههروه‌ها ترمزی له هه‌سه‌نی به‌سری - ره‌زای خوای
لیبی - ده‌گیریتەوه، که گوتی‌هتی: پیره‌ژنیک هاته‌ لای
پیتە‌مبه‌ر ﷺ گوتی: نه‌ی پیتە‌مبه‌ری خوا دوعام بو
بکه‌ خوای به‌خشنده‌ بمباته‌ به‌هه‌شت.

پیتە‌مبه‌ر فەر‌موی: دایکی فلان! پیره‌ژن ناچیتە
به‌هه‌شت.

گوتی: پیره‌ژنه‌که‌ به‌گیرانه‌وه‌ پڤیشت.

جا پیتە‌مبه‌ر فەر‌موی: (پیی بلین نه‌و به‌ پیره‌ژنی
ناچیتە به‌هه‌شت، به‌لکو به‌ گه‌نج و لاوی ده‌چیتە
به‌هه‌شت).

خوای گه‌وره‌ ده‌فەر‌موی: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنِشَاءً﴾ (٣٥)

﴿جَعَلْنَهُنَّ أَزْوَاجًا﴾ (٣٦) ﴿عُرُوبًا أَوْ رِجَالًا﴾ (٣٧) الواقعة ... ئیمه‌ خو‌مان
کیژه‌کان‌مان به‌تایبه‌تی به‌ره‌م هیتا، بریار‌مان بو‌دان هه‌ر
کچ بن، شو‌خ و شه‌نگ و هاوته‌مه‌ن.

ئەدەب و ئاكارى مۇسۇلمان لە پىرۇزىيى كىرەندە

لە رەھىتى جوانى مۇسۇلمان ئەدەبە، كاتىك بىرلەكى
مۇسۇلمان ژىن دىنى، يان خوشكىكى مۇسۇلمان شوو دەكەت،
يان خوا مىنداللىكى پىدەبەخىش... ھەتد، پىرۇزىيى
لى بىكىرى.

جا پىرۇزىيى كىرەندە ئادابىكى ھەبە ۋەك:

أ- كاتىك مۇسۇلماننىك خوشى وشادىكە پرووى تىدەكەت،
دەخوشى خۆتى بۆ بەدەرخەى و گىرەنگى پىدەبە:

بەلگەشمان ئەدەبە، كە لە (صحيح)ى بوخارى مۇسلىم
داھاتوۋە، كەعب دەلى: گويم لە دەنگىك بوو ھاۋارى دەكەت
بە بەرزىرىن دەنگو دەيگوت: ئەى كەعبى كورپى مالك!
مىژدەت لى بى، جا خەلگەكە ئەھاتىن پىرۇزىيىيان
لىدە كىرەندە ۋە كەسەر مىن دەرچوم، تا بگەمە لای

پیتغه مبهري خوا ﷺ، پۆل پۆل خه لك پیرۆزبایی قبول کردنی تهوبه یان لى کردم، ده یانگوت: تهوبه قبول کردنت له لای خواوه پیرۆز بى، تا گه یشتمه مزگهوت و بینیم خه لكه كه به ده وری پیتغه مبهرن، جا یه كسهر ته لحه ی كورى عبیدالله به غاردانه وه هاته لامو ته وقه ی له گه ل کردم و پیرۆزبایی لى کردم، (كه عب نهم هه لویسته ی ته لحه ی هه رگیز له بیر ناچى) كه عب گوتى: كاتيك سه لامم له پیتغه مبهري خوا ﷺ كرد له خوشيانا ده موچاوى نه دره وشایه وه و فهرموى: ((أبشِرْ بِحِرِّ يَوْمٍ مَرٌّ عَلَيْكَ مِنْذُ وَلَدْتِكَ أُمُّكَ: مژده بى لیت به چاكترين پۆز، كه به سه رت تیپه پربوه لهو پۆزه ی له دایك بووى)).

ب- له گاتى بۆنه و مونا سه به دا وشه ی جوان و ناسك ده برپین و دو عای خه یرکردن:

ئیسلامى بهرنامه دارى ژراوى پهروهردگارى جیهانیان، هیچ شتىكى كۆمه لایه تى فهرامۆش نه کردوه، ته نانه ت قسه و وشه و دو عای جوان و ناسكى داناه و بۆ پیرۆزبایی كردن، كه پتویسته مسولمانان له بیرى نه كهنو له ژيانیاندا

په پړه وی بکه نو خه لکیش لئی فیریکه ن. له مانه ش وهک:

۱/ پیروزیایی کردنی یه کیڅ گهر خوا مندالتی پی به خشین:

گهر خوا مندالتیکی به مسولمانیک به خشی، وا چاکه
پیروزیایی لئی بکه و بلئی: ((بُورِكَ لَكَ الْمَوْهوبُ، وَشَكَرْتَ
الْوَاهِبَ، وَرَزَقْتَ بِرَّهٖ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ)). وا باشه نه و که سدی
پیروزیایی لئی ده کړی وه لاسی بداته وه، بلئی: ((بَارَكَ اللَّهُ
لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَرَزَقَكَ مِنْهُ)). نه م جوړه پیروزیاییه له
حوسه ینی تیمام علی و تیمام حه سه نی به سړی
گیراوه ته وه.

۲- پیروزیایی کردن له و که سدی له سه فخر هاتوته وه:

نه و که سدی له سه فخر دیتته وه، و اباشه نه م قسه یه ی پی
بلئی وهک، که له پیشینه وه گیراوه ته وه: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
سَلَّمَكَ، وَجَمَعَ الشُّمْلُ بِكَ وَاکْرَمَكَ)).

۳- پیروزیایی کردن له و که سدی له مهیدانی جهاد دیتته وه:

نه و که سدی که له جهاد ده گهر پتته وه، وا باشه ی پی
بگو ترئ: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصَّرَكَ، وَأَعَزَّكَ وَاکْرَمَكَ)). وهک

خاتوو عایشه به پیغه مبهری ﷺ فەرموووە کاتیك، كه له جیهاد گهراوه تهوه، موسلیم و نه سائی و غهیری نهوانیش له خاتوو عایشه دهگیرنهوه، كه گوتویهتی: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوٍ، فَلَمَّا دَخَلَ اسْتَقْبَلَتْهُ فَأَخَذَتْ بِيَدِهِ فَقُلْتُ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصَرَكَ وَأَعَزَّكَ وَأَكْرَمَكَ... پیغه مبهری خوا له جهنگیك گهراویهوه، کاتیك: هاتهوه پیشوازیم لیکردو دهستیم گرت و گوتم: سوپاس بۆ خوا كه سهری خستی و به عیززهتی کردی و پیزی گرتی)).

٤- پیروزیایی کردن لهو کهسهی که له حج دیتهوه:

نهو کهسهی له حج دهگیرتهوه، وا باشه پیی بگوتری: (قَبِلَ اللَّهُ حَجَّكَ، وَغَفَرَ ذُنُوبَكَ، وَأَخْلَفَ نَفَقَتَكَ) نهو جوړه پیروزیاییه، پیغه مبهری خوا به کورپکی گوتوه، كه له حج گهراوه تهوه، ابن السني له نین عومەر گیراویه تیهوه.

٥- پیروزیایی کردنی ژن هینان و شوو کردن:

کاتیك كه مارهی كچو كورپك دهبرئی، وا باشو سوننه ته، كه پیروزیاییان لیکری و بگوتری: ((بَارَكَ اللَّهُ

لَكَ، وبارك عليك، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ)). ابو داود وترمذي وغهيري تهوانيش له تهبو هورهيره - په زای خواي ليتي - ده گيرنه وه، كه كاتيك يه كيك ژني بهيتايه، يان شووي بگردبايه، پيغه مېدر ﷺ ته يفه رمو: ((بارك الله لك، وبارك عليك، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ)).

۶- پيروزي يي كردن له كاتي جه ژندا:

وا باشه له دواي نويزي جه ژن مسولمان به براي مسولماني بلتي: ((تَقَبَّلَ اللهُ مِنَّا وَمِنْكَ... خَا لَه تيمه و نيوه وه ريگري)) بدرامېره كه شي هه مان شتي وه لام داته وه. ۷- گهر كه سيك چاكي له گهل كردي وا چاك و سوننه ته پي بلتي: ((بارك الله لك في أهلك ومالك، وجزاك الله خيراً)).

نهمهش وهك نه سائي و ثيبين ماچه له عبداللهي كوري ته بي ربيعيان گير او ته وه، كه گوتويه تي: پيغه مېدري خوا ﷺ چل هه زاري لي قدرز كردم، كاتيك كه پاره ي بوو قهرزه كي داموه فهرموي: ((بارك الله لك في أهلك ومالك، إنما جزاء المُسْلِفِ الحَمْدُ والثناء... خوا بده كه ت

بهاوێته مال و مندالت و سامانت، بهراستی پاداشتدانهوهی
 قه‌رزده‌ر سوپاس و ستایش کردنیه‌تی)). ترمذی له
 نوسامه‌ی کوری زه‌ید - په‌زای خوای لیبی - ده‌گیرپێته‌وه‌و
 نه‌ویش له پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که فرمویه‌تی: ((مَنْ
 صَنَعَ إِلَيْهِ مَعْرُوفٌ فَقَالَ لِفَاعِلِهِ: (جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا)، فَقَدْ بَلَغَ
 فِي الثَّنَاءِ... هَر كَه سَيِّكَ چا‌که‌یه‌کی له‌گه‌ڵ کراو به
 چا‌که‌که‌ره‌که‌ی گوت: (خوا پاداشتت بداته‌وه) نه‌وا
 سوپاس و ستایشی کردوه)).

ج- له‌گه‌ڵ پێه‌زبایی کردن واباشه‌ دیاری پێش‌که‌ش بکری:

گه‌ر خوا مندالتی به‌ که‌سی‌ک به‌خشی، یان ژنی هیناو
 شووی کرد، واباشه‌ دیاری پێش‌که‌ش بکری، وه‌ک له‌ چه‌ند
 فرموده‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ناما‌ژه‌ی بۆ کراوه‌و هانی
 له‌سه‌ر داوه‌ له‌مانه‌:

• له‌ خاتوو عانیشه‌وه به‌ مه‌رفوعی، که‌وا پێغه‌مبه‌ر
 ﷺ فرمویه‌تی: ((تَهَادُوا تَحَابُّوا... دیاری، بۆ یه‌کتری
 ببه‌ن، یه‌کتریتان خۆش ده‌وی))^(۱).

• لە ئەبۇھورەيرە بە مەرفوعى: ((تَهَادُوا فَإِنَّ الْهَدِيَّةَ تَذْهَبُ وَحَرَ الصَّنِيرِ... ديارى پيشكەشى يەكترى بىكەن، چونكى ديارى رِقو قينى دل ناهيتلى))^(۱).

• لە ئەنەسەو بە مەرفوعى: ((عَلَيْكُمْ بِالْهَدَايَا فَإِنَّهَا تُورِثُ الْمَوَدَّةَ. وَتَذْهَبُ الضَّغَائِنُ... ديارى پيشكەش بە يەكترى بىكەن، چونكى ديارى دەيىتە مايەي خۆشەويستى و رِقو قين لە دل ناهيتلى))^(۲).

سەبارەت بە ديارى بردن دياردەيەكى سەير لە كۆمەلگەي ئىمە دەبينرى ئەويش ئەوئە، كە خىزانىك.. مالىك.. كەسىك خۆي ئەخاتە ژىر بارى قەرزەو، لە راستىدا ئەمە پىچەوانەي رېنموويەكانى پىغەمبەرە ﷺ. مەرج نىە ھەر دەبى شتىك گرانبەھا بىت، يان پارەيەكى زۆر بى، بەلكو ئەمە شتىكى رەمزيە، كەوا تۆ خۆشەويستى خۆتى بۆ دەردەبى، نەك خۆ خستەنە ژىر بارى قەرزىك، كە خۆت ھەزى پىناكەيت و لە شەرمى پوان ئەم ديارىە گرانبەھايە پيشكەش دەكەيت.

(۱) رواه البخاري في الادب المفرد واحمد.

(۲) رواه الديلمي.

ئه دههه و ئاكارى مسوولمانان له كاتى سهردانى نه خوشنا

مسوولمانان كه بهراستى برائى يه كترين، وهك يهك
جهسته و لهش وان، كه كاتيك نه ندامتيكى نهه له شه
ده كه ويته نازار، گشت نه ندامه كاني تر نه كهونه نازار.
مسوولمانيش تا له ژيان دابى، تووشى ته خوشى و ته ساغى
ده بى. نه خوشيش وهك هه موو كهس دهيزانى، پتيوستى به
سهردان و دل دانموه و دل راگرتن ههيه، تا نازارى
نه خوشيه كهى له سهر كهه بيهوه.

جا بو چوونه لاي نه خوش، ئيسلام نهه به شهشى
فهرا موش ته كردهوه، بهلكو چهند ئاداب و پهفتاريكى
داناوه، پتيوسته مسوولمانان بوخويان به گشتى و
منداله كانيشيان لى فير بكهه.

ئادابه كانيش نه مانه:

أ- پەلە کردن له سەردانی نەخۆش:

کاتێک مەسولمانێک دوچاری نەخۆشی دەبێ، وا پێویست و چاکە، یە کەسەر بێچیتە سەردانی، وە ک پێغەمبەر ﷺ فەرمویەتی: ((إِذَا مَرِضَ فَعِدْهُ... گەر مەسولمانێک نەخۆش کەوت، یە کەسەر سەردانی بکە)).

ب- کەم مانەوه لای نەخۆش:

لە ڕەوشتی جوانی مەسولمان لە کاتی سەردانی بۆ لای نەخۆش ئەوێ، کە زۆر لە لای نەمیڤیتەوه، بە تاییبەتی گەر نەخۆشە کە ئافرەت بوو. بە لām گەر نەخۆشە کە حالەتی باش بوو، سەلیقە ی قسە کردنی هەبوو، ئەوا قەیناکە زۆریش لە لای بێنیتەوه، واکە پۆژێک نا پۆژێک سەردانی نەخۆش بکریت، گەر حالەتی چاک بوو.

ج- دوعا کردن بۆ نەخۆش:

کاتێک دەچیتە لای نەخۆشێک، واباشە دوعای شیفای بۆ بکە، وە ک ئەم دوعایە، کە پێغەمبەر ﷺ بۆ نەخۆشی کردووه. لە خاتوو عائیشەوه - ڕەزای خوا ی لیبن-، کە کاتێک پێغەمبەر ﷺ خێزانی نەخۆش بووه،

چو وہ تہ لای و دہستی راستی بہ سہ ردا ہیٹناوہ و فہرمویہ تی:
 ((اللّٰهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهَبِ الْبَاسَ، إِشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا
 شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا... خوابہ نہی
 پەرورہ دگاری خدایک، نہ خویشی لادہ. شیفایا بنیرہ ہەر تو
 شیفادہری و ہیچ شیفایہ کی نہ خویش نیہ، جگہ لہ شیفای
 تو، شیفایہک بنیرہ کہ نہ خویشی بہ دواوہ نہ بی))^(۱).

ہەرورہا شین عہباس گوتویہ تی: پیغہ مبہر ﷺ
 فہرمویہ تی: ((مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَخْضُرْهُ أَجَلُهُ فَقَالَ عِنْدَهُ
 سَبْعُ مَرَاتٍ: (أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ
 يَشْفِيكَ إِلَّا عَافَاهُ اللَّهُ مِنْ هَذَا الْمَرَضِ))... ہەر کہ سییک
 سہردانی نہ خویش بکات، بہ مہرجی تہ جدلی نہ ہاتبی،
 حہوت جار بلئی: ((أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ
 يَشْفِيكَ... لہ خوی بہرزو مہزن داوا دہ کہم، کہ خوی
 عہرشی گہورہیہ شیفات بو بنیرئی، تہوا خوی گہورہ لہم
 نہ خویشیہ چاکی دہ کاتہوہ))^(۲).

(۱) بوخاری و موسلیم گتپراویہ تیانہوہ.

(۲) نہ بوداودو حاکم و ترمذی گتپراویہ تیانہوہ.

با نیمه‌ش هه‌رده‌م دو عایه‌نه‌مان له‌یادی بی تا پاداشتی
خوا به‌ده‌ست بیتین و دلنه‌وایی نه‌خوشه‌کان بین.

د- ده‌ست خسته‌سه‌ر شوینی نازاره‌که و دو عا خویندن
به‌سه‌ریدا:

له‌ نه‌بی عبدالله‌ی عوسمانی کوری نه‌بی العاصه‌وه، که‌وا
له‌ له‌شیدا، شوینیکی نازاری هه‌بووه‌و، به‌ پیغه‌مبه‌ری ﷺ
فهرموه، که‌ نهم نازاره‌ی هه‌یه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پی‌ی
فهرمو: ((ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي يَأْتُمُّ مِنْ جَسَدِكَ قُلْ: بِسْمِ
الله - ثَلَاثًا - وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللهِ: ده‌ست
له‌سه‌ر نه‌و شوینه‌ دابنێ که‌ نازار به‌ له‌شت نه‌گه‌یه‌نێ سێ
جار بلی: بِسْمِ اللهِ وَ حِدُوت جَارِيش بلی: (أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللهِ
وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُهُ أَحَاذِرٌ... په‌نا ده‌گرم به‌ عیزه‌ت و
هیزو توانای خوی گه‌وره له‌ خراپه‌ی نه‌و شته‌ی که‌ هه‌مه‌و
حه‌زه‌ریش وه‌رنه‌گرم))^(۱).

(۱) موسیلم گنپراویه‌تیه‌وه.

هـ- وا چاکه له نه حوالی نه خۆش پرسیار بکە:

له نین عباسهوه کما عدلی کوری ئەبی تالب -پەزای
خوای لیبی- ((خَرَجَ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي وَجَعِهِ الَّذِي
تُوفِي فِيهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، فَقَالَ النَّاسُ: يَا أَبَا الْحَسَنِ
كَيْفَ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: (أَصْبَحَ بِحَمْدِ اللَّهِ بَارِئاً)
... له لای پیغه مبهري خوا ﷺ هاته دهرهوه، که نه خۆش
بوو بهو نه خۆشیهی، که گیانی پی سپارد. جا خه لکه که
گوتیان: ئەبی باوکی هه سه ن! پیغه مبهري خوا ﷺ حالێ
چۆنه؟ گوتی: سوپاس بۆ خوا چاکه))^(١).

و- واچاکه له لای سه ری نه خۆش دابنیشی:

نه مهش وهك که پیغه مبهري ﷺ ناوای پەفتار کردووه،
وهك نین عباس -پەزای خویان لیبی- گوتیه تی: کاتیک
پیغه مبهري ﷺ سهردانی نه خۆشی ده کرد، له لای سه ری ده
داده نیشته و پاشان ههوت جار نه یفه رمو: ((أَسْأَلُ اللَّهَ
الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ))، جا گهر نه جه لی

(١) بوخاری گێڕاوه تیه وه.

دوا بخری، نهوا لهه نه خوشییهی چاک نه بیتهوه^(۱).

ز- دل دانه وهی نه خوش و ثاوات خواستن به چاکبونه وه
ته مهن دریژی:

نهم سیفته دل پیننه کاریگه ریه کی به تینی هدی
له سهر دل و دهروونی نه خوش، ههروا ده بیته دل خوشکردنی و
هیوا پیدانی.

نهی سعیدی خودی - ره زای خوی لی بی گوتیه تی:
پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((اِذَا دَخَلْتُمْ عَلٰی
مَرِيضٍ فَنَفَسُوا لَهُ اَجَلَهُ (يَطْوِلُ الْعَمْرُ)، فَاِنَّ ذٰلِكَ لَا يَرِدُ
شَيْئًا، وَتَطِيْبُ نَفْسُهُ... گهر چوونه لای نه خوش داوای
ته مهن دریژی بو بکهن، چونکه نه مه هیچ شتیک رهت
ناکاته وه و دلشی پی خوش ده بی))^(۲).

ههروا له هه دیسی نین عه باسدا هاتوه، که به نه خوش
ده گوتی: ((لَا بَأْسَ ظَهَرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ... قهیناکه ان شاء
الله به ته مایه پاک کردنه وهی گونا هه کان)).

(۱) بوخاری له (الادب المفرد)، گپراویه تیه وه.

(۲) ترمذی و نین ماحه گپراویه تیه وه.

ح- و اچاکه داوای دوعا له نه خوش بکهیت:

وهك نيبن ماجه و نيبن السني له عومهرى كورى خهتاب
- په زای خوای لیبى ده گپړنه وه، که گوتویه تی: پیغه مبهری
خوا ﷺ فدرمویه تی: ((إِذَا دَخَلْتَ عَلَى مَرِيضٍ فَمُرْهُ
فَلْيَدْعُ، فَإِنْ دُعَاءُهُ كَدُعَاءِ الْمَلَائِكَةِ... گهر چوویته لای
نه خوش پى بلنى دوعات بز بکات، چونکه دوعاکه ی وهك
دوعای فریشته کان وایه)).

گ- گهر نه خوشیتک له حاله تی گیاندان بوو (لا إله
إلا الله) ی بیرغریته وه:

نه بی سه عیدی خودری - په زای خوای لیبى - گوتویه تی
پیغه مبهری خوا ﷺ فدرمویه تی: ((لَقِنُوا مَوْتَكُمْ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ... نه و نه خوشانه ی که له حاله تی مردندان پى یان
بلین: (لا إله إلا الله) بلین))^(۱).

هده وه ها مه عازی کوری جه بهل - په زای خوای لیبى -
گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ ((مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا

(۱) موسلیم گپړاویه تیه وه.

إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ... هه رکه سیك له کاتی گیاندانی،
کوتا قسهی لا إله الا الله بیت، ده چیت به هشت^(۱).

(۱) نه بو دارو و حاکم گتیرا و یعتیانده.

ئه دههه و ناکاری مسولمان

له پرسه و ته عزیزه دا

پرسه و سه ره خوۆشی چه ند یاساو ئادابیکی تاییه تی ههیه، که پتویسته مسولمان پهیره وی بکه ن و خوۆیان دوور خه نه وه له ناکارو داب و نه ریته نه فامیه کانی نه مپۆ.

یاساو ئادابه کانیش نه مانه ن:

أ- دو عا کردنی پادا شتدانه ره بۆ خاوه ن پرسه که:

ئیمامی نه وه وی له کتیه که ی (الاذکار) دا ده لئ: با شترین قسه، که به خاوه ن مردوو بگوترئ نه وه یه، که له (صحیح) ی بوخاری موسلیما هاتوه، له ئوسامه ی کوری زهیده وه، که گو تویه تی: (یه کیک له که چه کانی پیغه مبه ر ﷺ نیرد رایه لای پیغه مبه ر ﷺ تا بانگی بکه ن و پی پی بلین مندا لئکی که چه که ی له سه ر مردنه. پیغه مبه ریش فهرموی بکه رپوه لای و پی پی بلئ: ((إِنَّ اللَّهَ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى. وَكُلَّ شَيْءٍ عِنْدَهُ مُعْتَمَى، فَمَرَهَا فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ

...خوای گەوره بۆی هەبە، ئەوەی هەبە بێبەتەوه، وه
بۆشی هەبە، که بێهەشتی، هەموو شتێکیش لای ئەو،
ماوەی دیاریکراوه. جا پێی بێی با نارام بگرێ و داوای
پاداشت له خوا بکات)).

ئیمامی ئەوەوەی دەستی: شێوازی پرسەنامە هیچ
هەراسی تێدا نیە، بە هەر چ شێوازیك پرسە دەکە،
دروسته. بەلام وا باشتەرە لە پرسەیی مسوڵمان بگوتری:
(اعظمَ اللهَ أجرک، وأحسنَ عزاءک، وعَفَرَ لِمِيتِکَ))،
واباشە پرسەکردنی مسوڵمان بۆ کافر بەم شێوەیە بگوتری:
(اعظمَ اللهَ أجرک، وأحسنَ عزاءک)).

ب- بەباشدانانی چێشت دروستکردن بۆ خاوەن مردوو:

بۆ پتەوکردنی پەيوەندی کۆمەڵایەتی، ئیسلام بە باشی
داناوه، که خواردن بۆ مالتی خاوەن مردوو که بکریت،
چونکه ماله مردوو که لەبەر دڵتەنگی و خەمباریان،
لەوانەیه نەتوانن بەم کاره هەلسن. ئەمەش بە پێی ئەو
گێڕانەوهی، که ئەبوداود و ئیبن ماجه و ترمذی له عبداللەه
کۆری جەعفەر گێڕاویەتیانەوه، که گوتیوەتی: پێغەمبەری

خوا ﷺ فەرمریبه تی: ((إصْنَعُوا لَالٍ جَعْفَرَ طَعَاماً فَإِنَّهُ قَدْ أَتَاهُمْ أَمْرٌ يَشْغُلُهُمْ... خواردن بۆ مالی جعفر^(۱) دروستکدن، چونکه نهوان شتیکیان به سهر هاتوو، که وای لیکردوون سهرقال بنو نه توانن چیشته دروستکدن)).

ج- به ده ده نه خستنی دل خوشی و پرو خوشی به رامبه ر نهو که سانه ی، که پرسه نامه یان لی ده که ی، یان دلیان ده ده یه وه:

له کاتیک یه کیک ده مرئ مسولمانی پابه ندی دینی خوا، هه رگیز کاریکی وا ناکات که خه لک به سوکی سهیری بکه نو به خراپه باسی بکه نو ئیسلامیشی پی ره شو ناشیرین بکات، به لکو له م کاته دا دل نه وایی که سوکاری مردوو که ده داته وه چ به نایه ت بی، یان به فەرمو ده شیرینه کانی پیغه مبه ر ﷺ، یان به به سه ره اتیکی واقعیانه ی ئیسلامی. له م کاتانه شدا پی نا که نی و ته نانه ت خه نده شی نایه ته سه ر لیوو قسه ی پرو پووچ ناکات و نوکاتی پیکه نین هینهر ناکات.

(۱) جعفری کوری نه بو تالیب له جهنگی (مۆته) شهید بو.

هډروها به شينوازيكي نهمو نيزانو کارامه و
ليتها توانه و به دليكي پر له ته قواوه ناموزگاري ناماده بران
ده کات.

ئەدەب و ئاكارى مەسولمان لە كاتى پۇرمين و باوەشك دان

لە نادابو ڕەفتارە جوانانەى ئىسلامى خۆشمويستمان
بۆى داناون، كە لەناو كۆمەلگا پيادەى بكەين، نادابى
پۇرمين و باوەشكە، كە پتويستە خۆمان و منالەكانيشمان
فتر بكەين بەو شيوەيەى، كە پتقەمبەرى خوا ﷺ
پتتمويى كردووە.

أ- كاتيك مەسولمانيتك دەپۇمى و دەلى: الحمد لله پتويستە
پنى بلى يَرْحَمَكَ اللهُ، ئەموش بلى: يَهْدِيكُمُ اللهُ
وَيُصْلِحَ بِالْكُم.

ئەمەش بە پنى ئەم گىپراوەمەى، كە بوخارى لە ئەبو
هورەيرەو - ڕەزاي خواى لىيى - گىپراوەتمەو، ئەموش لە
پتقەمبەر ﷺ، كە فەرمويستى: ((إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ
فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلْيَقُلْ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: يَرْحَمَكَ اللهُ، فَإِذَا
قَالَ لَهُ، يَرْحَمَكَ اللهُ، فَلْيَقُلْ يَهْدِيكُمُ اللهُ وَيُصْلِحَ بِالْكُم))،

وه له گیترا نه ویه کی نه بو داود و ترمذی هاتوو، که بلی: ((يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ)).

ب- نه و که سدی ده پڑمی، گهر نه یگوت (الحمد لله) تو پنی نالسی یرحمک الله:

نهمهش وهك موسليم له نه بی موسا - په زای خوی لیبی - گیترا و تیه وه، که گوتویه تی: گویم لیبوو پیغه مبهری خوا ﷺ فدرموی: ((إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَحَمْدُ اللَّهِ فَشَمُّهُ، فَإِذَا لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ لَا تُشَمُّهُ... گهر یه کینک له نیوه پڑمی و سوپاسی خوی کرد، واته: گوتی الحمد لله، نیوهش دوعای پڑمینی بو بکن، واته بلین: یرحمک الله، به لام گهر پڑمی و نه یگوت الحمد لله، نهم دوعایه ی بو مه که ن)).

ههروه ها بوخاری و موسليم له نه نه سه وه - په زای خوی لیبی - ده گیترا تیه وه، که گوتویه تی: ((عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَشَمْتَ أَحَدُهُمَا وَلَمْ يُشَمْتَ الْآخَرُ. فَقَالَ الَّذِي لَمْ يُشَمِّهُ: عَطَسَ فَلَان فَشَمَّتُهُ وَعَطَسْتُ فَلَمْ تُشَمِّنِي؟ فَقَالَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: هَذَا حَمْدُ اللَّهِ، وَأَنْتَ لَمْ تَحْمَدِ اللَّهَ:

دوو پیاو له لای پێغه مبه‌ر پڤمین، یه‌ کێکیان گوتی: الحمد لله و
دوعای پڤمینی بۆکرا. به‌لام نه‌وی دی نه‌یگوت: الحمد لله و
دوعای پڤمینی بۆ نه‌کرا. جا نه‌و که‌سه‌ی دوعای پڤمینی
بۆ نه‌کرا گوتی: فلانه‌ که‌س پڤمی و دوعای پڤمینی بۆکرا،
که‌چی من پڤمیم و دوعام بۆ نه‌کرا؟

پێغه مبه‌ر ﷺ فهرموی: (چونکه‌ پیاوه‌ که‌ی دی، که‌
پڤمی گوتی: الحمد لله، به‌لام تۆ سوپاسی خوات نه‌کرد.

جا وا باشه‌ گهر یه‌ کێک پڤمی و نه‌یگوت الحمد لله به‌ پیری
به‌یترتیه‌وه‌، که‌ نایا سوپاسی خوی کردوه‌، یان نا.

ج- له‌ کاتی پڤمینا و اباشه‌ ده‌ست، یان ده‌سته‌ سڤیک
بخریته‌ سه‌ر ده‌م، به‌ گویره‌ی توانا نه‌هیلرێ ده‌نگی
زۆر بیت.

ئه‌مه‌ش وه‌ک پێشه‌وای نازیزمان محمد ﷺ شه‌م په‌وشته
جوانه‌ی له‌ خۆی هێناوته‌ دی، وه‌ک نه‌بو داود و ترمذی له
نه‌بو هوره‌یره‌وه‌ - په‌زای خوی لیبی - گێراویه‌ تیا نه‌وه‌، که‌
گوتیه‌تی: ((كان رسول الله ﷺ إِذَا عَطَسَ وَضَعَ يَدَهُ أَوْ
كَبَّرَهُ عَلَى فَمِهِ. وَخَفَضَ - أَوْ غَضَّ - بِهَا صَوْتَهُ

... پټغه مبهري خوا گهر پښمبایه دهستی، یان کراسه که ی
ده خسته سهر ده می و دهنگی نزم ده کرده وه)).

هه روه ها نین السني له عبداللہی کورې زوبه یری
ده گټړنه وه، که گوتویه تی: پټغه مبهري خوا ﷺ
فهرمویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَكْرَهُ رَفْعَ الصَّوْتِ بِالتَّحَاوُبِ
وَالْعَطَاسِ... خَوای بهرزو مهزن پی ناخوښه له کاتی
باوه شک و پښمندا دهنگ بهرز بکړیته وه)).

له راستیدا زور کهس هه ن له ناو مه جلیسیک، یان له لای
هه ر که سیکا کاتیک ده پښم به شیوه کی ناشیرین
دهنگی بهرز ده کاته وه، ته نانه ت پریشکی پښمینه که نه دات
به ده ورو به ریدا، دیاره نه مه نا کاریکي ناپه سهندو په فتاریکی
سوکه، خوی گه وړه هه ز بهو کاره ناکات.

د- گهر یه کیک له سی جار زیاتر بیږمی پی نالین:
یرحمک الله.

وهک موسلیم و نه بو داود و ترمذی له سله می کورې
نه کوه - په زای خوی لیبي - ده گټړنه وه، که گوتویه تی:
((عَطَسَ رَجُلٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا شَاهِدٌ، فَقَالَ رَسُولُ

اللہ ﷻ: یرحمک اللہ، ثم عطس الثانية أو الثالثة، فقال رسول الله ﷺ یرحمک اللہ، هذا رجلٌ مزکوم... پیاویتک لہ لای پیغہ مبدہر پڑمی و منیش لہوئی نامادہ بووم و ناگام لسی بوو، پیغہ مبدہری خوا ﷻ فہرموی: یرحمک اللہ، پاشان بڑ دووہ مین و سئیہم جار پڑمی یوہ، دیسان پیغہ مبدہری خوا ﷻ فہرموی: یرحمک اللہ، ندم پیاوہ توشی ہہ لامت بووہ)).

لہ بہرئوہ گہر یہ کیٹک لہ پاش سئی جار پڑمی پئی ناگوتری: یرحمک اللہ. وہک ثین السنی لہ ئہ بوہورہ یرہ دہ گیریتہوہ، کہ دہ لئی: گویم لہ پیغہ مبدہری خوا ﷻ بوو دہ یفہرمو: ((اذا عطس أحدکم فلیُشیئتہ جلیسہ، واذا زاد عن ثلاثة فهو مزکوم، ولا یُشمت بعد ثلاث: گہر یہ کیٹک لہ ئیوہ پڑمی با ئہوہی لہ گہ لئی دانیشتوہ، پئی بلی: یرحمک اللہ، بہ لام گہر لہ سئی جار زیاتر پڑمی ئہوہ تووشی ہہ لامت بووہ، یہ کیٹکیش لہ پاش سئی جار پڑمی، پئی ناگوتری یرحمک اللہ.

ه- گەر نامسولمان پڙمی وا باشه پئی بلیی:
(یهدیکم الله):

ئەمەش وەك ئەبو داود و ترمذی لە ئەبو موسای
ئەشعەری -پەزای خۆی لیبی- دەگیرێتەوه، کە گوتیوەتی:
((كان اليهود يتعاطسون عند رسول الله ﷺ يرجون أن
يقول: یرحمك الله، فيقول: يهدیکم الله ویصلح بالکم
...جولە کە کان لە لای پیغەمبەری خوا ﷺ دەپڙمین و بە
ئاوات بون پیغەمبەر ﷺ پئی یان بلی: یرحمك الله، واتە:
خوا پەحمان پئی بکات. بەلام پیغەمبەری خوا ﷺ
دەیفەرمو: ((یهدیکم الله ویصلح بالکم))، واتە: خوا
هیدایەتتان بدات و ئەحوالتان باش بکات)).

و- گەر ئافەرەتییکی نامەحرەم پڙمی، واباشتر، کە پئی
نەلێی: (یرحمك الله)

بۆچونی زۆر لە زاناو موحتههیدان ئەوەیە، گەر
ئافەرەتییکی بیگانه (نامەحرەم) واتە: (جگە لە دایک و
خوشک و ژن و پووڕ و کچەزاو ژنی باوک) پيژمی، کەراھەتی

هەبە بە پادەبەکی حەرام کە پیاوی بێگانه پێی بلی: یرحمک اللّٰه. بە لّام گەر ئافرەتە کە پیر بوو ئەوەیان قەیناکە. دیارە ئەمەش بۆیە کە راهەتی هەبە، تا دەرگای ڕینگا خۆشکردنی گوناھو تاوان دا بخرێ.

ئێبن الجوزی دەڵێ: لە ئیمام ئەحمەدی کۆپی حەنبەلەو وەرمان گرتوو، کە پیاویکی خواناس و خواپەرست لەلای بوو، جا ژنەکی ئیمام ئەحمەد پڕمیو، پیاوێ خواناسە کەش پێی گوتو: یرحمک اللّٰه، ئیمام ئەحمەدیش گوتی: خواناسێکی ئەزانە بەوێ، کە کە راهەتی هەبە بە ئافرەتێکی بێگانه بگوترێ: یرحمک اللّٰه.

ئەمانە باسکران سەبارەت بە پڕمین بوو، بە لّام ئاداب و ڕەفتای مسوڵمان لە کاتی باوێشکدا بەم شێوەیە خوارەوێ: ١- بە گۆڕەێ توانا ئەهیلرێ باوێشک بیتەو و دەم ئەکردنەو:

ئەم ئاداب و ڕەفتارەێ ئیستا باسی دەکەین، ئاکاریکی جوانی ئیسلامی کۆمەڵایەتی، کە کەسی لێ نابوێردرێ، کە ئەویش باوێشکە.

دیاره له کاتی باوہ شکدا دەم کردنەوہ، شیوہی مرۆڤ
چەند ناشیرین دەکات و کەسایەتی مرۆڤ دینیتە خوارەوہ.
جا بۆ ئەم مەبەستە پیغەمبەری خوا ﷺ مەنھەج و
پیرەوی داناو، تا مسولمانان لەنیو خۆیاندا پیادەیی بکەن و
منالەکانیشیان لێ بەھەرە مەند بکەن و بە خەلکی
بەسلین، کە ئیسلامە تاکە بەرنامەی شارستانیەت و
پۆشنیری، نەك پۆژناوای بەناو پۆشنیر.

ئەبو ھورەیرە -رەزای خوای لیبی- گوتیوەتی:
پیغەمبەر ﷺ فەرموییەتی: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعَطَّاسَ، وَيَكْرَهُ
التَّائِبَ، فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ وَحَمَدَ اللَّهَ تَعَالَى، كَانَ حَقًّا
عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَأَمَّا
التَّائِبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا تَشَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدْهُ
مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا تَشَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ:
خوای گەورە پۆمینی خۆش دەوێ و دەزی بە باوہ شک نیە،
گەر یەکیک لە ئیوہ پۆمی و گوتی: الحمد لله، ئەوا لەسەر
ھەر مسولمانیکە، کە گوێ بیستیەتی پێی بلی: يَرْحَمُكَ
الله، باوہ شک ھاتنەوہ لە لایەن شەیتانەوہیە، جا گەر

یه کیکتان باوهشکی هاتهوه، با بیگه پینیتتهوه به گویره ی تواناو نه هیلن باوهشکی بیتتهوه. چونکه کاتیک یه کیک له نیوه باوهشکی دیتتهوه، شهیتان گالته ی پی ده کات و پی پی ده که نی))^(۱).

ب- گهر باوهشک هات ده ست له سهر دهم دابنن:

نه مدش وهک موسلیم له سه بی سه عیدی خودری - په زای خوا ی لی بی - ده گیر پیتتهوه، که گو تویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ نه رمویه تی: ((اِذَا تَشَاءَ بَاحِدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ بِيْدهِ عَلٰى فِىهِ فَاِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ: گهر یه کیک له نیوه باوهشکی هات، با ده ستی له سهر دهم ی دابنن، چونکه شهیتان له ویوه ده چیتته ژووره وه)).

جا زور له زاناو موجهه یدان وای به باش ده زانن، که له کاتی باوهشک هاتن له نویتدا ده ست بخړیتته سهر دهم.

ج- ده نگ به رزنه کړدنه وه له کاتی باوهشکدا:

وهک موسلیم و نه حمده و ترمذی گیراویانه ته وه، که

(۱) بوخاری گیراویه تیه وه.

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇيەتى: ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعِطَاسَ وَيَكْرَهُ التَّشَاؤِبَ فَإِذَا تَشَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَقُلْ هَاهُ... هَاهُ، فَإِنَّ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَضْحَكُ مِنْهُ... خَوَايَ گەورە پۇمىنى خۇش دەۋىۋ ھەزى لە باۋەشك نىە، جا گەر يەككىكتان باۋەشكى ھات، با نەلى: ھا ھا، چونكە نەمە لە شەيتانە ۋە يە ۋە پىۋ پىۋ دەكەنى)).

ئىبن السىنى لە عبداللىھى كۆرى زوبەيرە ۋە دەگىرپتە ۋە، كە گوتۇيەتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇيەتى: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَكْرَهُ رَفْعَ الصَّوْتِ بِالتَّشَاؤِبِ وَالْعِطَاسِ... خَوَايَ گەورە ھەز بە باۋىشك و پۇمىنى بەدەنگەۋە ناكات)).

ئىتر لە كۆتايىدا داۋا لە گشت مەسۇلمانىك دەكەم، يەكەمىيان لەخۇمەۋە، بەم ئەدەب و ئاكارە جوان و بەرپۇزاندە ئىسلام، ئاكارو كۆرەۋە كامغانى پىۋ پرازىتىنە ۋە ۋە پەيۋەندى كۆمەلە تىمانى پىۋ بەھىز بىكەين.

ھەلبەت ئەم ئادابو ياساۋ ئاكارانە ئىسلام، سەنگى مەھەكى مەسۇلمانە، كە دەتۈانى لە كۆمەلگە كەيدا پىيادە بىكاتو، بە خەلكانى عەلمانى خۇ ناز بە

پۆشنیبری، بسمەلتینی، کە ئەم ئاکارو ئادابانە پێوهی
 راستەقینەیی پۆشنیبری و مەدەنیەتە، ئەک زانستییکی
 پوتی پەق و وشک.

داواکارم ئە خوای بەخشنده کە دڵەکاغان...
 کردەوه کاغان... گوشتارمان.. ئاکارو پەوشتمان وا
 لێ بکات بەپێی شەریعەتە بێوێنەکەیی خۆی بکات،
 گوناھو تاوانە کاغان لەسەر شان هەلگری و بیخاتە سەر
 شانی موشریکان و کافران و دوژمنانی خۆی.
 نێمەش بە بەهەشتی پازاوه و دڵپێن شاد بکات.
 نامین.

سہرچاؤہ کان :

- ۱- تربية الأولاد في الإسلام، د. عبدالله ناصر علوان.
- ۲- أدب المسلم في العبادات والمعاملات والعادات المعاصرة، محمد سعيد بيض.
- ۳- منهج التربية النبوية للطفل، محمد نور بن عبدالحفيظ سويد.
- ۴- آداب المسلم، عبدالرحيم ماردني، دار المحبة، دمشق.
- ۵- منهاج المسلم، أبوبكر جابر الجزائري.
- ۶- صلة الأرحام ثوابها وفضلها والتحذير من قطعها -مجدى محمد الشهاوي- الطبعة الأولى ۱۹۹۹ مكتبة الإيمان للنشر والتوزيع

ناوهرۆك

- پیشه کی ۵
- نادابی تیسلامی له کۆمه لگا ۷
۱. نهدهبو ناکاری مسولمان له گهه خوادا. ۱۱
۲. نهدهبو ناکاری مسولمان له گهه پیغه مبهری خوادا ۲۳
۳. نهدهبو ناکاری مسولمان له گهه دایکو باوکی. ۳۲
۴. نهدهبو ناکاری مسولمان له گهه خزم و نزیکانی. ۴۶
۵. نهدهبو ناکاری مسولمان له میوانداری. ۵۵
۶. نهدهبو ناکاری مسولمان له به کارهیتانی ته له فز و مویاییدا. ۶۱
۷. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی نان خواردن. ۶۴
۸. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی خواردنه وه دا. ۷۲
۹. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی سلاو کردندا. ۷۶
۱۰. نهدهبو ناکاری مسولمان له مۆلعت وهر گرتن. ۸۳
۱۱. نهدهبو ناکاری مسولمان له کۆپ و مه جلیسدا. ۹۳
۱۲. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی قسه کردندا. ۱۰۱
۱۳. نهدهبو ناکاری مسولمان له گالته و سوعبه تدا. ۱۱۱
۱۴. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی پهرۆزیاییدا. ۱۱۹
۱۵. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی سەردانی نه خۆشدا. ... ۱۲۶
۱۶. نهدهبو ناکاری مسولمان له کاتی تمعزیه دا. ۱۳۴

-
۱۷. ئەدەبىي ئاكارى مۇسلىمان لەككىتى يۇمىن و باۋەشكىدان. ۱۳۸
- سەرچاۋەكان ۱۴۹
- نېۋەپۇك ۱۵۰